75STE JAARGANG No. 9796 DONDERDAG 17 APRIL 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23350 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

GROTE IDEEELE TEGENSTELLINGEN IN DE STATEN

ALGEMENE BESCHOUWINGEN IN TEKEN VAN RECHTSONZEKERHEID

Gaat uitzetting van journalist door ongeacht besluit van Rijksregering?

Willemstad. — Hedenmorgen te kwart voor twee zijn de Staten der Nederlandse Antillen gereed gekomen met de algemene beschouwingen op de begroting 1958. Zij hadden daarvoor een gehele dag plus een avond nodig, ondanks het feit dat meerdere sprekers aankondigden nog pijlen op hun boog te zullen houden voor de tweede termijn. De oppositieleider mr. dr. Da Costa Gomez sprak in vergelijking tot zijn fractiegenoten slechts kort, doch hij behandelde wel het kernonderwerp waarom zich de huidige tegenstelling der geesten gevormd heeft: de zaak — de Wit en daarmede direct verband houdende de rechtszekerheid in de Nederlandse Antillen. Het P. P. A.-lid Erasmus stelde een aantal vragen rondom de affaire-Croes, waarop het antwoord der regering hedenmiddag eveneens met belangstelling wordt verwacht.

Hedenmiddag antwoord van de regering

BRAAM
.....coute que coute......

Gisteravond was de heer Braam fractieleider van de D.P. de eerste spreker, die algemene beschouwingen op de begroting hield. Hij stak de loftrompet over de huidige regering, die hij een „stel jongelui” noemde, waarvan de leeftijd niet boven de 42 jaar ging. Vervolgens ging hij na, welke prestaties de regering in de afgelopen vier jaar heeft geleverd. Als eerste noemde hij de tot stand koming van het Statuut. Hij oefende kritiek uit op een voormalige gouverneur en procureur generaal, die zich volgens hem bevoegdheden aanmaten, die zij niet bezaten. Een ergerlijk staal van aantasting der autonomie noemde spreker de artikelen van de journalist De Wit. Hij memoreerde de schorsing van de Arubaanse eilandsleden Yrausquin en Croes en las een vertrouwelijke brief voor van enkele Statenleden aan de toenmalige regering, waarin hierop alsmede op andere aangelegenheden kritiek werd geleverd en verzocht werd de openbare behandeling van het Statuut uit te stellen, totdat deze zaken geregeld zouden zijn. Vier en een halve maand na de schorsing werd deze ingetrokken.

Spreker ging na hoeveel Surinamers tijdens de regering-Gomez werden uitgezet. Er kwamen toen geen protesten van de COP en de KVP, terwijl deze mensen toch zonder vorm van proces werden uitgewezen.

Niet de rechtszekerheid loopt volgens spreker door de uitzetting van De Wit gevaar, doch de wetszekerheid. Spreker viel de artikelen van de heer v.d. Hoeven in de plaatselijke pers aan, waarin werd beweerd dat er momenteel een anti-nederlandse stemming heerst.

De heer Braam zeide met verheffing van stem, dat De Wit in ieder geval zal worden uitgezet, wat de Rijksregering ook beslist.

Volgens spreker moet de samenwerking tussen de Ned. Antillen en Suriname geïntensiveerd worden door geregeld contact op regeringsniveau en uitwisseling van ambtenaren.

De verhouding tussen land en eilandgebied Curaçao laat veel te wensen over. Het overleg met de eilandgebieden duurt te lang. Spreker wil een tijdsduur doen vaststellen binnen dewelke antwoord moet binnenkomen.

Verschillende ambtenaren, aldus spreker, hebben hun diensttijd gebruikt voor politieke propaganda. De regering heeft lankmoedig gehandeld door deze ambtenaren over te plaatsen en niet te ontslaan.

Hij verzocht de minister van Sociale Zaken te doen nagaan of de werktijden nog in overeenstemming zijn met de arbeidsregeling. Op het Postkantoor zou dit met name niet het geval zijn.

Dat de incorporatie nog niet tot stand is gekomen, is zeker niet de schuld der regering, aldus de heer Braam.

De meerderheid van de Curaçaose Eilandsraad wil de middelen, die voor deze incorporatie nodig zijn, niet verschaffen.

Spreker vroeg meer aandacht der regering voor het maatschappelijk leven der ambtenaren. Hij verzocht speciaal concubinaat van ambtenaren tegen te gaan.

De heer Braam vroeg uit welke werkzaamheden de taak van het hoofd van de Justitionele Jeugdzorg bestaat.

Volgens spreker hebben bepaalde handelaren misbruik gemaakt van de herziening der invoerrechten. Hij vroeg om intensieve prijscontrôle. De voormalige minister van economische zaken, de heer v. Romondt, heeft in dit opzicht volgens spreker de zaak grondig verknoeid.

Hij uitte zware kritiek op de Inspecteur van de Volksgezondheid, die hij verweet sinds zijn uittrede uit het kabinet steeds maar weer ziekteverlof genomen te hebben.

Hij memoreerde het tot stand komen van collectieve arbeidsovereenkomsten en de vaststelling van minimum lonen. Hij verzocht voor de gouvernementswerklieden een betere pensioenregeling.

Spreker was van opvatting, dat de werkloosheid niet het gevolg is van het beleid der regering.

De heer Braam haalde een passage aan uit oude notulen waarin de heer Debrot kritiek uitte op de vorige regering. De heer Debrot interrumpeerde, dat de kritiek ook geldt voor de huidige regering!

Spreker maakte tenslotte een rekensommetje waaruit zou moeten blijken, dat de D.P. bij de volgende verkiezingen praktisch alle stemmen van de Ned. Antillen op zich zou moeten vergaren.

Verklaring van N.V.P.

Hierna kwam de heer Gomez aan het woord, die een verklaring van zijn partij voorlas. Hij noemde het beleid der huidige regering een mislukking. Aan de chaotische toestanden op allerlei gebied dient thans paal en perk gesteld te worden. De NVP acht het nodig, dat onverwijld het vertrouwen in rechterlijke, justitionele en politionele gezagdragers zal worden hersteld.

De Antillen moeten weer worden het toonbeeld der vrijheid en verdraagzaamheid. Recht voor allen is vereiste om het vertrouwen te herstellen en verzekeren. De banden met de overige rijksdelen moeten worden versterkt.

De welvaartszorg dient volgens een breed plan te worden gevoerd vrij van alle partijpolitiek. Het persoonlijke belang moet wijken voor het belang van het gehele volk. Dit alles is noodzakelijk om de nood en de onrust onder het volk te doen ophouden.

Spreker richtte zich daarna in een persoonlijk woord tot zijn collega-Statenleden. Hij zeide, dat zij een ernstige roeping als volksvertegenwoordiger hebben en volgens deze roeping moeten handelen.

„Zolang U toegestaan wordt in voorspoed te leven, leeft gelukkig”, riep spreker tot hen, die hun kracht zoeken in het kleineren van een vorige regering.

GOMEZ
......elementaire vragen......

De huidige regering maakt volgens spreker geen onderscheid tussen de begrippen ministerraad en regering. Hij zou gaarne nog eens duidelijk willen vernemen, hoe het standpunt van de regering in deze precies is.

Spreker zeide te willen vernemen op welke wijze momenteel de autonomie bedreigd wordt, zoals de regering meerdere malen verklaard heeft. Immers de regering heeft zojuist nog medegedeeld, dat de autonomie der eilanden geen gevaar loopt.

De heer Da Costa Gomez vroeg vervolgens welke de resultaten zijn der besprekingen, die de minister-president in Nederland heeft gevoerd, daar de uitzettingszaak daarvan volgens een officiële verklaring niet het onderwerp vormde.

Op welke gronden berust de voorgenomen uitzetting van de journalist De Wit, vroeg spreker verder. Immers de minister van justitie heeft indertijd gewezen op een misbruik van de drukpers door de genoemde journalist. Doch in het bevelschrift van de P.G. staat daaromtrent niets. In dit bevelschrift staat ook, dat het bevel gegeven werd in opdracht.

In opdracht van wie werd dit bevel gegeven en hoe: mondeling, schriftelijk, dan wel bij besluit. Wanneer een minister een bevel geeft dat een uitwerking naar buiten geeft, dan dient dit te geschieden door een regeringsdaad, die constitutioneel tot stand komt. Was er geen geldige opdracht, dan kon ook geen rechtmatig bevel tot uitzetting gegeven worden.

Het meest koloniale besluit dat ooit gemaakt is, is dat waaraan thans de minister van justitie de gronden ontleend voor zijn opdracht tot uitzetting van de journalist i.c., aldus spreker.

De heer Gomez zeide nog, dat de gronden waarop men de journalist wil uitzetten, aan deze zijn verzwegen. Hij wilde weten of aan de Raad van State is gevraagd, of de gouverneur art. 24 van het Reglement van de gouverneur rechtens of niet heeft toegepast.

Zal de Antilliaanse regering, welk besluit de Rijksregering ook moge nemen, toch tot de uitzetting overgaan, vroeg spreker daarna met verheffing van stem.

(Vervolg naar pag. 5)

Mr. van der Voort krijgt waarschuwing

Oranjestad. — De Raad van toezicht en discipline heeft terzake een klacht van gedeputeerde O. Henriquez en dertien raadsleden van de P.P.A. mr. van der Voort een waarschuwing gegeven. Ons werd verder medegedeeld dat de betrokken 14 raadsleden thans nog een stap verder willen gaan en wel aangifte doen van belediging bij justitie en tevens ieder afzonderlijk een civiele vordering aanhangig maken met een eis tot schadevergoeding van f. 100.000.— per stuk. In totaal dus een vordering van f. 1.4 millioen gulden.

Tenslotte vernemen wij dat inzake de klacht welke werd ingediend door mr. Willemsen tegen de gedeputeerde Henriquez, wegens uitlatingen gedaan tijdens een receptie aan boord van een onderzeeboot, voor de Officier van Justitie geen aanleiding gaf tot vervolging van de heer Henriquez over te gaan.

Van de zijde van de heren van der Voort en Willemsen konden wij gisteren geen verklaring krijgen, daar beiden op Curaçao vertoefden.

Expo te Brussel heden geopend

Brussel. — Vanochtend om 8.30 uur plaatselijke tijd zijn de poorten van de Brusselse Wereldtentoonstelling voor het grote publiek open gegaan. Tot de laatste minuut heeft men aan de voltooiing van de tentoonstelling gewerkt. De laatste nacht hebben gehele compagnieën van de Belgische landmacht asistentie verleend.

Het was koud op de Heizelvlakte, maar de zon brak juist door. De vlaggen van 50 landen en deelnemende organisaties waren gehesen. Vanuit het paleis van schone kunsten waren de tonen van een fuga van Bach te horen. Op de tribunes rondom het Belgische plein, waar de koning de opening verrichtte, hadden de genodigden plaats genomen.

Koning Boudewijn zeide in zijn rede o.m.: „Meer dan ooit schijnt de beschaving van de wetenschap afhankelijk te zijn. De mens beschikt over krachten, waarvan niemand een kwart eeuw geleden droomde. Er staan ons twee wegen open: de bewapeningswedloop, waardoor de nieuwe ontdekkingen zich tegen de mens dreigen, te keren en de samenwerking, ondanks verschillen op sociaal, politiek en geestelijk gebied. Alleen langs de laatste weg kan een ware vrede tot stand komen.”

„Het doel van de tentoonstelling”, aldus koning Boudewijn, „is het scheppen van een sfeer van samenwerking en vrede.”

De koning heeft om 11.30 uur door een druk op de knop de symbolische vlam ontstoken en de fonteinen op het Belgische plein in werking gesteld. Op dat moment was de tentoonstelling open.

Het Nederlandse paviljoen onderscheidt zich van de andere. Er zijn weinig afdelingen, waar een zo natuur getrouw en overzichtelijk beeld van het deelnemende land wordt gegeven. Waar men in andere paviljoens door middel van foto's, films, maquettes, statistiek e.d. een algemene indruk tracht te geven, geeft de Nederlandse afdeling talrijke onderdelen van het leven in Nederland in vol bedrijf.

In een der gebouwen wordt een symbolische voorstelling gegeven van de rijkseenheid, bestaande uit drie gelijkwaardige delen: Nederland (met inbegrip van Nederlands Nieuw Guinea), Suriname en de Nederlandse Antillen. Drie vertikale elementen, uit bakstenen gevormd, worden als één geheel weerspiegeld in een onderliggende vijver.

In de andere gebouwen wordt een beeld gegeven van industrieën en in een aparte zaal worden wisselende tentoonstellingen gegeven.

DP — PPA-regering ondergroef fundamenten van rechtsstaat

Het Statenlid Voges heeft bij de behandeling van de landsbegroting 1958 de volgende behartenswaardige woorden tot de regering gericht:

Het is voor een ieder duidelijk, dat de Nederlandse Antillen onder de huidige Regering zowel in Nederland als in het buitenland veel aan prestige hebben ingeboet. Deze Regering is begonnen op allerlei wijzen en met allerlei middelèn de fundamenten van de rechtsstaat te ondermijnen. De parlementaire arbeid van degenen, die op democratische wijze aan het landsbestuur wilden medewerken werd door het eenzijdig optreden van een regerings meerderheid bemoeilijkt en het zo noodzakelijke en tot het wezen der democratie behorende „hoor en wederhoor” onvoldoende of in het geheel niet toegepast.

Het vroeger bestaande vruchtbare contact tussen de Regering en de Antilliaanse publiciteitsorgaan werd geheel verbroken, waardoor ernstig tekort werd gedaan aan het recht der burgers kennis te nemen van het doen en laten der overheid en de mogelijkheid daarop de nodige correcties toe te passen. In plaats daarvan kwam een voorlichtingsdienst met een uitgesproken politieke strekking, geleid door personen die op het gebied der publiciteit practisch geen enkele ervaring bezitten. Sinds jaar en dag tracht deze Regering de haar niet welgezinde pers direct dan wel indirect te intimideren, ja zelfs te muilkorven. Indirect door haar nieuws te onthouden, waarop de Antilliaanse burger krachtens zijn lidmaatschap van een democratische gemeenschap recht heeft; direct door voor de bedienaren van het vrije woord een sfeer van onbehagen te scheppen, waarin het moeilijk is onbevangen en zonder vrees voor repressailles tegenover de problemen te staan, waarvoor de gemeenschap zich geplaatst ziet.

In het ambtenarenkorps worden degenen waarvan bekend is, dat zij het met het beleid der Regering niet eens zijn, met onaangenaam mutaties bedreigd en benadeeld terwijl politieke medestanders ongeacht hun capaciteiten op belangrijke posten worden geplaatst. Onnodig te zeggen, dat hierdoor het gehalte van het overheidsapparaat ernstig wordt aangetast en de ambitie der Antillianen om onder een dergelijke dreiging in dienst van de overheid te arbeiden van lieverlede vermindert. Dat de arbeidsprestaties achteruit gaan behoeft geen betoog. Het inbreuk maken op menselijke rechten en vrijheden manifesteert zich ook in de sociale sector.

En de in alle sectoren van het maatschappelijk leven doorbrekende van het individu tracht de Regering, die vier jaar lang op een illusoire meerderheid van het Antilliaanse volk heeft gesteund, nog goed te

CH. VOGES

praten onder het mom van een naamd ten behoeve van de volgens weigerde het afwijzend besluit op het beroep van een journalist, die zonder vorm van proces het land zou worden uitgewezen, te tekenen, was de autonomie in gevaar. Toen de rechter in eerste en tweede instantie uitmaakte, dat een gedeputeerde-lid van een Regeringspartij zich wel en ter dege aan een schandelijke malversatie had schuldig gemaakt en daarvoor een niet onaannoodzakelijke strijd tegen zogenaamde koloniale tendenzen en zogedeze Regering bedreigde autonomie. Zo gauw de partijen, waarop deze in gevaar is. Toen de Gouverneur Regering steunt tegenstand ontmoeten, schreeuwen zij dat de autonomie zienlijke gevangenisstraf verdiende, schreeuwde het hele Regeringsbloc moord en brand en werd de onafhankelijke rechter verdacht gemaakt op een wijze, die alle perken te buiten ging.

De autonomie wordt volgens de huidige Regering bedreigd in al die gevallen waarin zij op tegenstand stuit of haar zin niet krijgt.

Wij kunnen niet nalaten de Regering enkele categorische vragen te stellen, waarop wij gaarne een duidelijk antwoord zouden ontvangen:

Is de Regering van opvatting, dat de rechterlijke macht op deze eilanden de taak die haar in een democratisch bestel is toebedeeld naar behoren vervult? Zo ja, waarom laat de Minister van Justitie dan geen vervolging instellen tegen publiciteitsorganen die de onafhankelijkheid en onkreukbaarheid der rechters op de onbeschaamdste wijze in twijfel trekken? Zo neen, waarom neemt de Regering dan niet terstond die maatregelen, waardoor een onafhankelijke rechtspraak wordt gewaarborgd? Tot nu toe heeft de Regering geen van beiden gedaan en als gevolg daarvan maakt hij zich schuldig aan opzettelijke ondergraving van de rechtsstaat en van het gezag. Zo graaft zij in feite tevens de grond onder haar eigen voeten weg. Hoe het ook zij: zolang op deze eilanden op democratische wijze recht wordt gesproken en de Regering zich achter deze rechtspraak stelt, zal zij moeten optreden tegen die elementen in de samenleving, die trachten deze rechtspraak door allerlei verdachtmakingen in diskrediet te brengen. Ik wil hierbij man en paard noemen: In het blad „La Prensa” van 6 Februari 1958 komt een artikel voor, waarin bij herhaling wordt gesuggereerd, dat de rechter in Eerste Aanleg in het proces-Croes zich bij zijn vonnis door politieke motieven heeft laten leiden. Eenzelfde verwijt wordt gericht aan het adres van de Officier van Justitie. In het nummer van 5 Februari van hetzelfde blad wordt in een hoofdartikel geschreven, dat het Arubaanse volk het optreden van de politie tegen demonstranten bij de berechtiging van Croes „als een ander onrecht” voelt, daarmede overduidelijk bedoelend dat Croes door de onafhankelijke rechter onrecht is aangedaan. Laat de Regering nu eens duidelijk en zonder terughoudendheid verklaren, waarom zij het niet nodig heeft geoordeeld tegen dit, de grondslagen van de rechtsstaat ondermijnend geschrijf, op te treden.

(zie ook pagina 2)

★★★ Tegenstelling der geesten

De algemene beschouwingen, die zo goed als alle Statenleden gisteren en eergisteren op de landsbegroting 1958 hielden, hebben op een onbarmhartige wijze de huidige tegenstelling der geesten in de Nederlandse Antillen gedemonstreerd.

Van de ene kant zijn daar de volksvertegenwoordigers, die rücksichtslos en met voorbijzien van overwegingen van de meest elementaire aard in een samenleving, welke op democratische wijze wordt geleid en bestuurd, datgene willen doordrijven, wat zij zich tot taak hebben gesteld: het „buitenspel” plaatsen van al die krachten, welke een struikelblok betekenen op het pad, dat voert naar de volledige verwezenlijking van hun politieke ambities.

Zij dragen het woord „Autonomie” in hun vaandel, en plegen in naam van diezelfde autonomie daden, die deze zelfstandigheid in wezen gevaarlijker aantasten dan de personen en instellingen waartegen zij strijden en waarvan zij van de daken verkondigen, dat dezen uit het Antilliaanse maatschappelijke en staatkundige bestel moeten worden geëlimineerd.

Het zijn de volksvertegenwoordigers, die met democratische middelen aspiraties trachten te verwezenlijken, welke de grondslagen van diezelfde democratie aantasten en de kiemen in zich bergen van een beknotting van de volkswil en het effectueren van een bewind, waarop praktisch geen correcties mogelijk zullen zijn.

Van de andere kant konden bij de begrotingsbehandeling in de Staten stemmen beluisterd worden, die een grote bezorgdheid uitdrukten over de verontrustende gang van zaken op deze eilanden sinds de Democratische Partij met behulp van haar geestgenoten op andere eilanden, haar weliswaar progressieve, doch in menig opzicht voor de toekomst van het land uiterst precaire plannen tracht te verwezenlijken. Deze bezorgdheid geldt in wezen uitsluitend het behoud van de geest der democratie.

Hoeveel willekeur is in naam der democratie overal ter wereld reeds niet gepleegd, omdat weliswaar met zorg volgens de letter gehandeld werd, doch de geest welke deze letter moet levend maken, ontbrak. Voorbeelden van „letter”-democratieën zijn de Sovjet-Unie en eertijds Hitler-Duitsland.

Het is zonder twijfel, dat wanneer de democratische geest over het Antilliaanse volk niet vaardig wordt, er voor deze eilanden geen vruchtdragend deelgenootschap in het Rijk der Nederlanden meer mogelijk zal zijn, en de Antillen weldra regeerders zullen krijgen, die over haar, doch zonder rekening te houden met de wil van het volk, zullen regeren, daardoor het koloniale tijdperk in zijn meest onbehagelijke vorm herstellend.

Daarom zullen de komende verkiezingen — dat is reeds zeer duidelijk — uitsluitend in het teken staan van deze strijd der geesten om het behoud der democratische vrijheden, òf de langzame maar zekere overgang naar een maatschappelijk en staatkundig bestel, waarin het volk onmondig is en geen invloed kan uitoefenen op het bestuur van het land.

Het belang van de komende verkiezingen zal daarom naar onze vaste overtuiging verre uitgaan boven dat van een normale vierjaarlijkse peiling van de volkswil omtrent de wijze, waarop het democratisch bestuurd wenst te worden. De betekenis van deze verkiezingen reikt veel verder. In wezen immers zullen zij uitmaken, in welke richting de toekomst van het Antilliaanse volk zich zal ontwikkelen en hoe dit volk zich de realisering van het deelgenootschap in het driedelige Koninkrijk indenkt.

Onderzoek naar mangaanerts in Suriname

Paramaribo. — Door de heer H. M. C. Bergen, advocaat, is ten behoeve van de Surinam Mining Company een vergunning aangevraagd om op een terrein groot dertienduizend hectaren een onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van mangaanerts. Dit terrein ligt in de buurt van het dorp Piketi aan de Tapanahony.

Voges: regering loste beloften niet in

De heer Voges zeide in zijn algemene beschouwingen o.m. het volgende.

Toen in verband met de verduisteringsaffaire op Aruba een vooraanstaand lid van een der Regeringspartijen de gevangenis in moest en met alle middelen moest worden getracht hem zijn gerechte straf te doen ontlopen, toen achtte men het plotseling in het belang van het Land en deszelfs burgers om de begrotingsbehandeling uit te stellen.

Toen had men geen ogen voor het belang van het Land en deszelfs burgers.

Het partijbelang, het belang van een frauderend lid van een bepaalde partij ging voor! Daarvoor moest deze begrotingsbehandeling worden uitgesteld.

Spreker becritiseerde het feit, dat de regering ook in deze begroting weer vele van haar beloften niet is nagekomen. Speciaal op het gebied der bezoldigingen, verhoging van duurtetoeslagen en de incorporatie daarvan van het overheidspersoneel heeft de regering het lelijk laten liggen.

Sprekend over de R.V.D. zeide de heer Voges:

Wij worden thans uitstekend, zij het eenzijdig voorgelicht, en weten zo langzamerhand precies wat er in het Burgerlijk Wetboek staat, een geliefd onderwerp van deze dienst.

Het voorlichtingsblad verschijnt niet alleen onregelmatig, maar brengt in het geheel geen nieuws, laat staan voorlichting.

De totale kosten van deze dienst, bedragen thans rond ƒ 82.000.—. Vooral de post „Subsidie aan Ediciones Popularis" terzake drukkosten en bindloon ad. ƒ 30.000.— springt in het oog. De vraag rijst, of het voorlichtingsblad alleen wordt uitgegeven, opdat de Ediciones Popularis aan haar trek van ƒ 30.000.— per jaar kan komen. Trekken wij deze subsidiepost van de totale kosten af dan resteert ƒ 52.000.—. Waarvoor eenmaal per week een aantal artikelen van het Burgelijk Wetboek voor de radio worden voorgelezen. Dit voorlezen duurt ongeveer 10 minuten. Gelet op het feit, dat gedurende 2 maal over 3 radiostations iets, waarnaar toch niemand luistert, wordt voorgelezen, komen we volgens een eenvoudige berekening tot de slotsom dat deze uitzendingen op ƒ 1000.— per uur per week komen te staan.

Spreker weidde vervolgens aandacht aan de Arbeidsinspectie, waarvan hij taak en doel in den brede uiteenzette.

Hij vroeg aandacht voor de salarispositie van de hulpkommiezen en kommiezen 2e en 1e klasse bij de douanedienst. Deze mensen zijn onderbetaald.

Ook wees hij er op, dat het personeel van de Landsradiodienst te weinig bevorderingskansen krijgt, en dat bij het politiekorps zij die het eerst slagen niet het eerst worden bevorderd.

De heer Voges constateerde hierna, dat er van een groot gedeelte van de taak, die deze regering zich vier jaar geleden stelde, niets terecht is gekomen. Hij toonde dit aan de hand van een groot aantal voorbeelden aan, en concludeerde dat deze vier jaar regeringsbeleid de Nederlandse Antillen een heel eind naar de afgrond hebben geleid.

DE CUBA:

Einde maken aan onbehagelijke situatie op Aruba

De AVP-vertegenwoordiger in de Staten, de heer De Cuba, die eveneens aan de algemene beschouwingen op de begroting deelnam, vroeg of, nu de veroordeling van de wnd Gezaghebber van Aruba een feit is geworden, de Regering geen eind kan maken aan de onbehagelijke situatie op Aruba. Spreker wees op de groeiende werkeloosheid en zei dat door de zaak-Croes op Aruba het prestige van het Bestuur geschonden is.

Hij wees op de verdachtmaking van de rechterlijke macht.

Het doet mij leed dat dit allemaal door de Regeringspartijen geschiedt aldus besloot de heer de Cuba zijn kort betoog.

—:—

Buenos Aires. — De nieuw gekozen president van Argentinië, Arturo Frondizi, is in Montevideo aangekomen. Dit is het eerste bezoek van een reeks aan Zuidamerikaanse regeringsleiders.

Finck: lof voor arbeid der regering, doch ook verlangens

De heer Finck (P.P.A.) zeide in zijn algemene beschouwingen op de begroting 1958, dat hij eigenlijk niets behoefde te zeggen over deze begroting, aangezien zij een weerspiegeling is van het beleid van de regering.

Spreker memoreerde, dat deze begroting-behandeling de laatste is in deze vierjarige periode van deze regering, en liet zijn gedachten teruggaan naar de verschillende bereikte resultaten.

Als eerste noemde de heer Finck het feit, dat dezelfde heer E. Jonckheer, die zo hard gestreden heeft voor de autonomie, het Statuut mocht tekenen. Spreker noemde dit: werk van de Voorzienigheid. Verder wijdde spreker nog enkele woorden aan de discussies rondom de autonomie en maakte een vergelijking met de Verenigde Staten, die ook hadden moeten strijden tegen de koloniale mogendheid Engeland, en met Indonesië, dat het niet meer met woorden af kon en dus de wapens opnam.

Spreker becritiseerde nog een artikel in een plaatselijk blad, geschreven door een „zoon van Nederland" (later bleek, dat dit lid de heer v.d. Hoeven bedoelde) handelende over „de autonomie in gevaar".

Volgens spreker kunnen vele Nederlanders (in Nederland geborenen) en ook vele Antillianen moeilijk slikken, dat de Nederlandse Antillen autonomie bezitten. De heer Finck was trots eindelijk te kunnen zeggen, dat er op de Antillen arbeidsrust en politieke rust heersen. Spreker haalde de staking van de KLM-piloten aan om te bewijzen, dat een staking de economie niet in gevaar brengt, zoals hier bij stakingen beweerd werd.

Als een verder bereikt resultaat noemde spreker de noodouderdomspensioen. Hij verheugde zich met het lid v.d. Linde—Helmeyr, dat de oudjes niet meer behoeven te bedelen, maar nu „hun geld gaan halen".

Een ander punt was de wijziging arbeidsregeling 1952, en ook nog de Bouwkredietbank, alsmede de verbinding tussen de Boven- en Benedenwindse Eilanden door middel van de „Antilia". Hier wees spreker op het feit, dat de „Antilia" het eiland Saba te weinig aandoet. Hij verzocht de minister om eens een bezoek aan Saba te brengen om te zien hoeveel fruit daar weggegooid wordt. Volgens spreker kan dat fruit duizenden guldens opbrengen.

Enkele vragen van de heer Finck betroffen nog: het bouwen van een politiewoning en een landskantoor; de werktijdenregeling voor de douane-ambtenaren, en het onderwijs op Aruba. Spreker had lof voor het R.K. onderwijs op Saba, doch tekende de situatie van de openbare school te The Bottom als slecht.

Aan het adres van de ministers van sociale zaken en van justitie had spreker nog een vraag. Het gold de buitenlandse dienstmeisjes op Aruba en haar verzekeringen. Volgens dit lid neemt de politie er thans genoegen mee, dat een buitenlandse dienstmeid alleen verzekerd wordt voor ongevallen, voor hospitaalkosten en voor specialistenkosten, terwijl vroeger er een volle verzekering vereist werd. Tenslotte bepleitte spreker een beter en effektiever gebruik van de haven van de A.P.M. op Aruba.

Voor de Surinamers op Aruba, die in dienst van de Lago zijn, vroeg spreker om een onderzoek in te stellen naar de regelingen voor Surinamers, die niet gerekend worden tot de „nationals" noch tot de „nonationals".

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Waar blijft het clubhuis op Montagne?

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Ja, geachte lezers, de tijd gaat snel voorbij, de ontwikkeling gaat vlug, het volk groeit steeds en steeds. Nu hebben wij hier op Montagne een buurtvereniging, deze buurtvereniging heeft een goede naam verworven, en van de Sticusa heeft deze buurtvereniging een aantal instrumenten gekregen, maar de plaats, waar wij kunnen trainen, de dames haar kookles kunnen krijgen, de mannen, die donderdag vergaderen van 20 tot 22 uur, bijv. dominó-spelen, tennis, etc., is een bouwvallig en afgekeurd schoollokaal. Het wordt tijd, dat Montagne over een clubhuis beschikt, en ook speelterreinen voor de jeugd. Hier moet men ook inzien, dat de jeugd van Montagne alle sporten, bijv. voetbal, volleyball, basketball, korfbal, enz., kan beoefenen, en ook instrumenten leren bespelen.

Wij willen een beroep doen op de regering en de eilandsraad, want Montagne moet dit jaar over een clubhuis beschikken, niet een klein, maar een zeer modern clubhuis, plus zwemkom, apart lokaal voor koken, enz., en dat wij ook toneel- en culturele avonden kunnen geven. Bij dit clubhuis moet behoren een veld voor volleyball en korfbal en tennis. Er zijn geschikte terreinen hier voor dit doel.

Moge ik, als schrijver van dit stuk, een succes hebben, dat wij allen, wonende op Montagne, dit jaar nog een clubhuis zullen mogen zien verrijzen.

Ik dank u.
Uw dw. dn.

B. v. P.

AGENDA

West-End.

Devil Goddess om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:

„The D.I."

Roxy:

„The conqueror" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe:

„The sky is red" om 8 uur n.m.

Volleyball nieuws.

Hedenavond zullen verschillende zowel dames als heren volley wedstrijden worden gespeeld in het kader van het Juliana toernooi.

De West nieuws:

Hedenavond om 20.15 uur wordt er in het club De West een Bridgeavond gehouden.

Baseball.

Hedenavond om 7.30 uur voortzetting competitie AA-kampioenschap Santa Rosa — Chicago.

Basketball

Hedenavond om 7.30 uur voortzetting Juliana-competitie. dames: Jong Curaçao — Girl Trotters en Heren: Sithoc — Jong Curaçao.

Wit Gele Kruis:

Kantoor: tel: 23773.
Zuster Veeris, tel: 35747:

Zuster Caprino, tel: 23526:

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel. 4467
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. A. Ossenkopp tel: 36118, Ala Blancaweg 29 Damacor
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
P. Berends tel: 2869

C.S.M.

Rederij.
E. van der Werf tel: 3101

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. van der Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel: 2096

Theater Asiento
„Man in war"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Surinaamse bauxiet-uitvoer

Paramaribo. — In de afgelopen maand werd uitgevoerd door: Moengo (in 16 schepen) 126.052 metr. ton; Paranam (in 7 schepen) 53.096 metr. ton; Billiton (in 7 schepen) 41.107 metr. ton. In totaal werden verscheept 220.255 metr. ton in 30 schepen.

Betoging voor Venezolaans regeringspaleis

Caracas. — Dezer dagen verzamelde zich voor het Venezolaanse regeringspaleis een grote menigte, die een dreigende houding aannam. De betogers konden pas na tussenkomst van een tank en soldaten, die in de lucht schoten, worden verspreid.

Mevr. v.d. LINDE—HELMYR:

Uitblijven van ouderdoms-verzekering is normaal

MEVR. V.D. LINDE—HELMYER ......ook de vrouw......

Het D.P.-Statenlid mevr. L. v.d. Linden—Helmyer zeide gisteren in haar algemene beschouwingen op de begroting 1958 het volgende:

De 4-jarige zittingsperiode van de huidige regering loop langzamerhand ten einde. Slechts acht maanden ontbreken nog en het komt mij wenselijk voor om bij deze gelegenheid mijn voldoening uit te spreken over de getoonde vooruitstrevendheid van de regering, meer in het bijzonder met betrekking tot hetgeen in deze periode is gedaan voor de arbeidende klasse van de Antillen.

Hoewel naar mijn smaak nog een hele hoop te verbeteren valt, is er niettemin aanleiding om blijk te geven van waardering voor hetgeen intussen reeds is tot stand gekomen.

Ik kan niet onvermeld laten de wijze, waarop de regering is opgetreden toen een groot konflikt dreigde te ontstaan in het grootste bedrijf op dit eiland. Door een juiste keuze van een terzake kundig en ervaren bemiddelaar, is de arbeidsrust gehandhaafd geworden.

En bedriegen de tekens niet, dan kunnen wij spreken van een oplossing, die aan beide partijen bevrediging heeft mogen schenken. Ik wil dan ook niet nalaten een woord van dank uit te brengen aan de heer Berger, die bereid is gevonden uit Nederland over te komen om zijn bemiddeling te verlenen, en ook aan de Nederlandse regering, die deze deskundige heeft willen afstaan voor een korte periode.

De noodouderdomsvoorziening

De invoering van de Noodouderdomspensioen heeft getoond in een grote leemte te hebben voorzien. Een paar duizend arme lieden, die gebukt gingen onder de zorgen van hun oude dag, weten thans, dat zij niet geheel hulpeloos zullen zijn achtergelaten op het moment, dat zij niet langer kunnen arbeiden.

Het is dan ook bijzonder te waarderen, dat deze regering een open oog voor deze toestand had en dat vrij kort na haar optreden tot invoering van de noodouderdomspensioen is overgegaan.

Van bepaalde zijde dringt men thans aan op een snelle invoering van een definitieve ouderdomsverzekering ter vervanging van de bestaande noodouderdomsvoorziening; ja, een bepaalde politieke partij maakt er zelfs een propaganda-punt van blijkens een artikel in een der plaatselijke bladen. Het verheugt mij te horen, dat de commissie, die destijds door de regering werd ingesteld, thans gereed is gekomen met haar advies. De instelling van deze commissie is een bewijs, dat de regering niet over één nacht ijs wenste te gaan en liever de bestaande toestand nog een tijdje langer wenste te bestendigen.

Hoewel ik dus ingenomen ben met het gereedkomen van de werkzaamheden van de commissie, is dit alleen om het feit, dat een noodregeling nu eenmaal niet blijvend kan zijn.

Dat deze regeling veel goeds heeft gebracht in onze samenleving, is ongetwijfeld een feit. Ik heb dan ook nooit de bezwaren begrepen van hen, die tegen deze tijdelijke regeling waren en zijn.

Dat de pensioenen tijdelijk niet door premiebetaling verkregen worden, is overigens niets ongewoons.

Ook in Nederland heeft men de nood-ouderdomsvoorziening gekend. Daar heeft het bijna 10 jaar geduurd voordat de definitieve regeling is tot stand gekomen. Als men daarbij bedenkt, dat Nederland over talrijke experts beschikt, die een definitieve regeling hebben kunnen samenstellen en dat het niettemin zo lang heeft geduurd, vóórdat de regeling is tot stand gekomen, dan zal men moeten toegeven, dat er wel een gegronde reden moet zijn geweest voor deze vertraging. Is het dan zo wonderlijk, dat de Antilliaanse regering de definitieve regeling thans nog niet heeft aangeboden aan de Staten?

Emancipatie van de vrouw

Vorig jaar heb ik een lans gebroken voor de emancipatie van de vrouw. Ik heb toen naar voren gebracht, dat door het hebben van passief- en aktief kiesrecht de vrouw thans staatsrechtelijk geëmancipeerd is, doch dat emancipatie in ons maatschappelijke leven nog veel te wensen overlaat. Ik zou daarom de regering willen verzoeken voort te gaan met het elimineren van voor de vrouw discriminerende bepalingen in onze wetgeving.

De regering heeft vorig jaar verklaard sympathiek te staan ten opzichte van mijn verzoek. Helaas, hebben wij tot nog toe geen voorstellen van de regering mogen ontvangen. Ik begrijp, dat de materie ingewikkeld is en dat een degelijke voorbereiding noodzakelijk is. De vooruitstrevendheid van de regering kennende en op de hoogte zijnde van de grote problemen, die de Regering moest oplossen in het afgelopen jaar, ben ik er van overtuigd, dat het niet aan onwil te wijten is, dat wij de bedoelde wetsvoorstellen nog niet hebben ontvangen. Ik hoop thans echter, dat wij binnen afzienbare tijd deze voorstellen tegemoet zullen zien.

Merkwaardige bidprentjes

XI

Mocht een pas herleefde nederlandse provincie van de paters Dominikanen nu al een Missie aannemen? Pater Petrus Henricus Josephus Alexius van Ewijk, Prior van Huissen, meende van niet. Het was onverantwoordelijk. Maar we kregen niettemin een Missie toegewezen, die van Curaçao en de man, die aangewezen werd door Rome om er het hoofd van te worden, was.... Prior van Ewijk! De 26ste juli 1869 werd hij bisschop gewijd in de kathedraal van Utrecht; bij zijn consecratie tot bisschop van Uranopolis i.p.i. assisteerde Mgr. Kistemaker, oud-Apost. Vic. van Curaçao, zijn onmiddellijke voorganger, die om gezondheidsredenen niet meer terug mocht naar Curaçao.

Enkele dagen later, op de feestdag van Sint Dominicus, 4 augustus 1869, ontvingen enige Dominikanerfraters in het klooster te Huissen van de nieuw gewijde Bisschop de heilige wijdingen. De 3de September vertrok Mgr. naar Rome, om het Vaticaans Concilie althans gedeeltelijk te kunnen bijwonen, werkte er nog in het belang van de hem toevertrouwde eilanden, maar verliet (met Pauselijke goedkeuring) vóór het einde van de vergaderingen de eeuwige stad om zo spoedig mogelijk naar Curaçao te kunnen vertrekken. De 3de juni 1870 stak Mgr. met twee paters en broeder Jozef, aan boord van de schoenerbrik „Gouverneu de Rouville" in zee. De reis was voorspoedig; de 9de juli bereikte men Curaçao.

De tekst van zijn bidprentje luidde:

In het H. Misoffer der priesters en in de gebeden der gelovigen wordt aanbevolen de ziel van zaliger

Zijne doorluchtige hoogwaardigheid
Monseigneur
PETRUS HENRICUS JOSEPHUS
ALEXIUS VAN EWIJK

van de Orde der Dominicanen.
Titularis Bisschop van Camaco en Apostolisch Vicaris van Curaçao.
Geboren te Wijk bij Duurstede 17 Juli 1827;

Gekleed in de Orde van den H. Dominicus 15 Oct. 1847;
Geprofest door de plechtige geloften 15 Oct. 1848;
Priester gewijd te Tilburg 10 Aug. 1851;
Als Missionaris naar Kaap de goede Hoop 27 Apr. 1852;
Vertrokken naar Rome 11 Sept. 1851;
In Nederland teruggekeerd 9 April 1856;
Prior der Dominicanen te Utrecht 15 Mei 1864;
Prior te Huissen 9 Oct. 1868;
Bisschop geconsacreerd te Utrecht 26 juli 1869;
Voorzien van de H. Sacramenten, overleden te Curaçao 18 Mei 1886.
„Op uw woord zal ik het net uitwerpen"
(Wapenspreuk van den overledene)
Op de eilanden zal men zijn lof verkondigen. (Isaias 42, 12)
Mijn Jezus, barmhartigheid!
R.I.P.
(Gedrukt te) Utrecht bij Wed. J. R. v. Rossum.

Momenteel studeert een ver familielid van deze Bisschop — Jan van Ewijk uit Den Dungen — voor priester!

M. D. Latour O.P.

Bezoek Surinaamse en Curacaose parlementsleden aan Ned. uitgesteld

Den Haag. — De parlementaire medewerker van „De Volkskrant" schreef, dat het voor de volgende week aangekondigde bezoek aan Nederland van parlementsleden uit de Westindische Rijksdelen is uitgesteld, omdat de Surinaamse en Antilliaanse Staten deze maand druk vergaderen. Er is, aldus deze medewerker, nog overleg gaande tussen de gastheren, de Nederlandse Eerste en Tweede Kamer, en de gasten over een tijdstip, waarop het bezoek van de Westindische afgevaardigden kan doorgaan.

Lopes: onderwijs op Bovenwinden stiefmoederlijk bedeeld

De heer Lopes zeide in zijn algemene beschouwingen op de begroting voldaan te zijn over de vooruitziende blik der regering. Spreker weidde vervolgens uit over de geschiedenis van het douane-korps. De geschiedenis van dat korps, aldus spreker, is een lijdensgeschiedenis. De eisen, die de douane-beambten stellen, zijn niet overdreven.

Als tegenstelling noemde spreker de toestand bij de politie. Spreker zeide, dat door de overval van Urbina in 1929 eigenlijk de grote verbetering bij dit korps is ingetreden. Hij liet in het midden hoe de toestand was vóór de overval. „Het politie-korps heeft veel te danken aan Urbine", aldus spreker. „Helaas, de douane heeft geen Urbina gekend", zo vervolgde hij. In 1918 bestond de douane uit ± 12 man. Dit getal is nu uitgegroeid tot 400, doch men is bij de douane ongeveer 50% ten achter gebleven bij de tijd.

Spreker hoopte, dat niet alleen de regering, doch ook de Statenleden zullen begrijpen, dat het douanekorps verwaarloosd is. De heer Lopes deed een beroep op de regering om ten spoedigste over te gaan tot een diepgaande studie van deze materie.

Ook klaagde spreker over de werktijden bij de douane. Nog steeds wordt er 10 uur per dag gewerkt, zonder dat de beambten de twee extra uren vergoed krijgen. Pas wanneer zij meer dan tien uren achter de rug hebben, krijgen ze „time-back". Dit is volgens spreker een grove onbillijkheid.

Spreker zeide, dat hij van plan is twee moties in te dienen, betreffende het nadelig saldo van de Bovenwinden. De materie van het nadelig saldo is volgens spreker voldoende toegelicht.

Vervolgens benadrukte spreker, dat het hard nodig is zo spoedig mogelijk een adjunct-inspecteur van onderwijs te benoemen op de Bovenwinden.

Ook haalde spreker aan, dat er enkele jaren geleden een derde-rangsopleiding was in Aruba, die een zeer bedroevend slot had. Alle cursisten werden toen nl. afgewezen, daar men volgens spreker te hoge normen had gesteld op het examen. Het was zo, dat het werk, dat hier met het cijfer 3 werd beoordeeld, in Nederland met een 7 werd gewaardeerd. Spreker verzocht de minister hierin verbetering te brengen en desnoods kontakt op te nemen met Nederland.

Hierna sprak de heer Lopes over het onderwijs op de Bovenwinden. Volgens spreker is het onderwijs op de Bovenwinden grovelijk verwaarloosd. De minister, aldus spreker, stelt daartegenover, dat het onderwijs op de Bovenwinden inderdaad niet is wat het wezen moet, doch dat het niet grovelijk verwaarloosd is. In verband hiermede stelde spreker enkele vragen o.a.:

Of het de minister bekend is, dat op de Bovenwinden door onbevoegden onderwijs wordt gegeven;

dat een gedeelte van het personeel niet eens Nederlands kent;

dat het personeel niet in staat is goed Engels te spreken; en

dat de leermiddelen ouderwets zijn.

Verder vroeg spreker of de minister tevens bereid is te bekennen, dat er op de Bovenwinden een groot tekort aan onderwijzend personeel bestaat, en dat daar klassen worden samengevoegd. Voorts vroeg de heer Lopes of de minister bereid was te erkennen, dat op de Bovenwindse scholen de lesrooster onvolledig is, dat ze wel op papier volledig is, doch in de praktijk onuitvoerbaar, dat de Nederlandse taal daar op de scholen totaal zoek is, en dat i.v.m. het niet bestaan van een aansluiting met Curaçao, de scholieren van de Bovenwindse scholieren van de Bovenwindse scholen enkele klassen terug worden gezet, als ze te Curaçao op school komen.

Voorts constateerde spreker, dat het met het onderwijs op de Bovenwinden nog erger gesteld is dan in zijn schooltijd en in de schooltijd van spreker was het reeds bar slecht.

Spreker verwachtte niet, dat de toestand in één dag zal worden verbeterd, maar geleidelijk aan moet er aan worden gewerkt en dan zullen de goede resultaten niet uitblijven.

Spreker deed een krachtig beroep op de regering, namens alle Bovenwinders, ook namens de heer Voges, die zich, volgens spreker, wel Bovenwinder noemt, doch in een boek verklaarde, dat hij op Curaçao uit Nederlandse ouders is geboren, deze materie nogmaals terdege onder de loupe te nemen.

Hierna sprak de heer Lopes over het gevangeniswezen, en wees erop, dat de behandeling van de gedetineerden ten gevolge zal hebben, dat ze hun leven beteren of niet. Ook wees spreker op de dienstkleding van het personeel en de onvaardigheid om met een vuurwapen om te gaan van het personeel.

Tenslotte dankte de heer Lopes de regering voor hetgeen zij tot stand heeft gebracht in de afgelopen 4 jaar.

Koffie met imitatie-slagroom

Wandeling in Boedapest

De deprimerende geur van vervuiling en verval

(Van een speciale medewerker)

Hoog boven het geelgrijze water van de Donau staan wij alleen op de brug. Het is nog vroeg in de morgen. De torens, de koepels en de daken van Boedapest tekenen zich overal om ons heen af tegen een parelmoeren lucht. Er ligt een vale schijn over de koepel van het parlementsgebouw; achter ons davert een roestige stadsbus voorbij. Het heeft ons enige moeite gekost om hier alleen te kunnen staan in dit weidse décor, met Boeda rechts en Pest links van ons. Het hedendaagse Hongarije is niet erg gesteld op het bezoek van individuele en individualistische westerlingen. Veel liever ontvangt het „delegaties", die hiërarchisch geordend zijn en die zich met enige discipline onderwerpen aan de suggesties van een officiële „tolk" Voor ons stond vanmorgen eigenlijk een rondrit door de stad op het programma. Onze vrouwelijke tolk had ieder van ons dringend aangeraden de tocht mee te maken, maar wij hebben de uitnodiging van de hand gewezen. Wij hebben ontkennend moeten antwoorden op haar vraag, of wij Boedapest dan misschien al van vroeger kenden en ook hebben wij met beslistheid haar aanbod moeten afwijzen om ons even te brengen naar de adressen, die wij dan blijkbaar zoveel liever bezochten Zo staan wij nu op de Margarethabrug, alleen, maar toch met een vage wroeging in ons over de panorama's, die wij nu wellicht missen, en over de officiële vriendelijkheid, die wij hebben versmaad.

Links van ons nadert een Russisch militair; hij draagt een wit pak onder zijn arm. Hij keurt zijn omgeving geen blik waardig; hij houdt het oog gericht op de heuvels van Boeda, waarheen zijn schreden zich richten. Zijn laarzen, zijn distinctieven en zijn pet hebben tot voorbeeld gediend voor alle uniformen van het Hongaarse leger Tussen de bomen van het Margarethaeiland zien wij Hongaarse jongens in een soortgelijke kledij de paradepas beoefenen. De panden van hun bruine overjassen hebben zij vastgehaakt aan de jaszakken om meer ruimte te hebben voor het strekken der benen. Officieren met epauletten als taartscheppen zien toe op de juiste elevatie en de vaste regelmaat. Wij draaien ons weer om en laten onze blik gaan over de brede rivier. Dit is dus Boedapest, dit is de stad van de opstand, over deze brug zijn de Russische tanks gerold, die de kortstondige vrijheid van het Hongaarse volk kwamen verstikken. In de wazige verte ligt de St.-Gellértheuvel, bekroond door de resten van het Vrijheidsmonument. De Boedapesters hebben het altijd verfoeid. De centrale figuur is een Russische tirailleur, die in de rug wordt gedekt door een dame, gekleed in klassieke draperieën en een forse zegepalm boven haar hoofd heffend. Het is een verheerlijking van de Rode Soldaat, die vooral de vrouwen van Boedapest niet bijster aangenaam is. In de volksmond heet dit monument „het beeld van de Onbekende Vader".

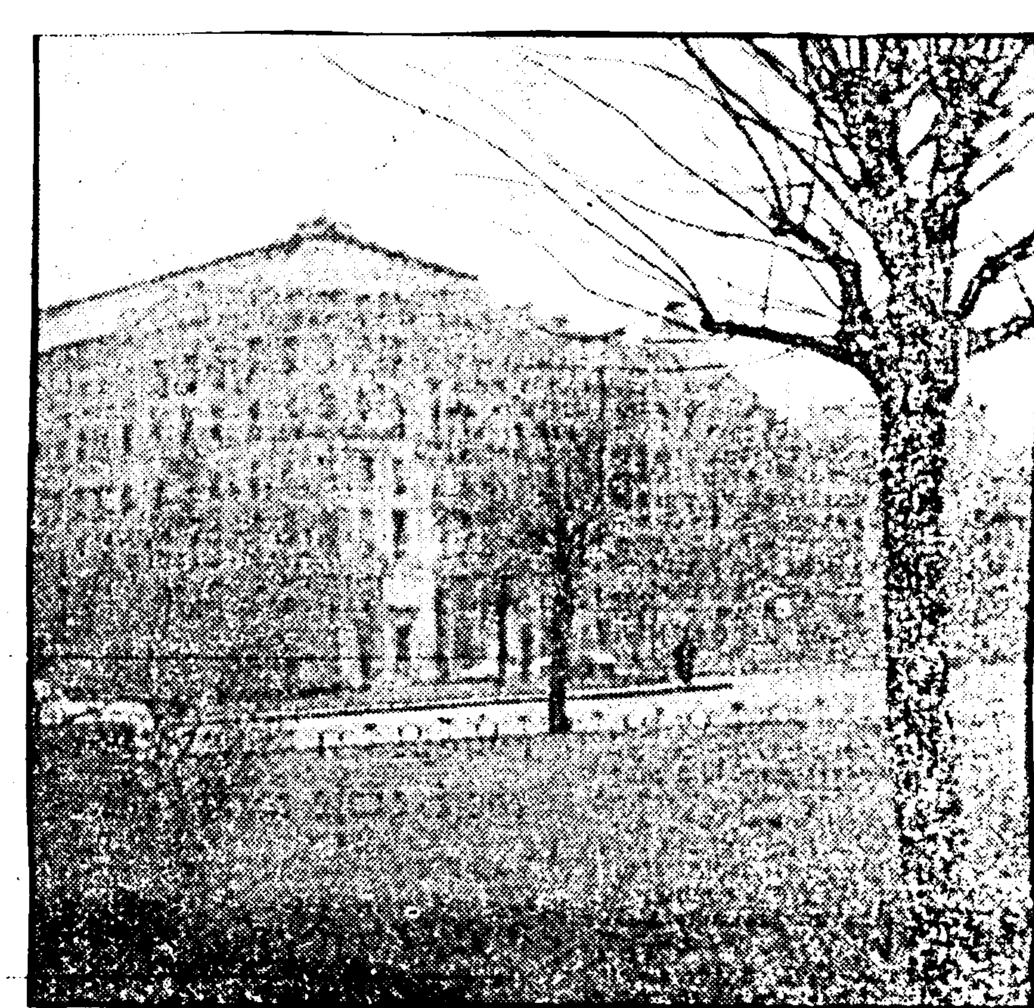
Het vooroorlogse Hongarije is door Bela Kovacs, een van de leiders van de Kleine-Boerenpartij, omschreven als een land van graven, bankiers en kapitalisten. De foto's zijn er nog om te getuigen van het elegante leven in Boedapest, 's zomers op de Donauboulevard en 's winters in de Váci utca, beelden van de geïllumineerde rivierkaden, de koninklijke burcht, taartjes eten bij Gerbeaud en polospelen op het Margarethaeiland. Maar Boedapest was tegelijkertijd ook de stad van bittere armoede en diepe wanhoop: de bedelaars, de daklozen en de tientallen, die jaarlijks van de Elisabeth-brug sprongen. Dat moeten wij de volksdemocratie tenminste nageven: deze tegenstelling, deze controverse heeft zij weten op te heffen. Het is in Boedapest nu allemaal grauwe armoede.

Wij zien veel mensen, die gewatteerde jasjes dragen, khakikleurig, als kwamen zij rechtstreeks uit Korea. De banden met de westerse mode zijn al danig verslapt. Bontmutsen en petten, kunstleren jassen en hoge laarzen zijn zeer in zwang. Bij Gerbeaud op de Vörösmarty Tér kan men nu koffie met imitatie-slagroom krijgen. Als wij taxi's aanroepen, belanden wij in onzindelijke Skoda's en Tatra's uit een obscuur verleden en met zwakke veren. Meer dan drie personen laat de chauffeur per se niet in zijn vehikel toe. De blauwe kleur van de stadsbussen wordt overwoekerd door dikke lagen roest. En nergens kan een bus met „gedelegeerden uit het westen" even stoppen, of kinderen en volwassenen drommen samen, de handen uitgestrekt naar chocolade, zuurtjes, sigaretten en andere heerlijkheden.

De vergelijking met Nederland in oorlogstijd dringt zich telkens op. In de Váci utca zijn nog een paar winkels met aantrekkelijke uitstallingen, maar tal van zaken zijn herschapen in magazijnen. De etalages zijn leeg of worden door gordijnen aan het oog onttrokken. Binnen beschijnt een zwak lampje de stellages, waar de koopwaar ligt opgetast. Het is, alsof men even binnenkijkt bij de fourier.

En dan de gebouwen. Talrijk zijn de wijken, waar nagenoeg alle huizen zijn aangevreten door de kogels. Vooral op de hoeken hadden de combattanten het gemunt. In de omgeving van de Corvinbioscoop, een van de laatste bolwerken van de opstand, is de ravage enorm. Nu, meer dan een jaar na de opstand, zijn er nog tal van huizen, die geheel en al in puin liggen. Hier en daar wordt traag aan het herstel gewerkt. De activiteit van de bouwlieden gaat slechts ten dele schuil achter de rietmatten, die hier de plaats van onze schuttingen innemen. In de volksdemocratie is de emancipatie van de vrouw ver voortgeschreden; ook zij mag hier stenen torsen en het ergste straatvuil ruimen. Bijna overal is de bepleistering van de huizen weggevallen. Het lijkt, alsof zij gevild zijn, rood en gehavend.

Alleen de talrijke overheidsgebouwen maken een redelijke indruk. Het ministerie van binnenlandse zaken — Belügyi Minisztérium — is een specimen van socialistische nieuwbouw. Het is een reusachtige kazemat van blanke steen en met kleine ramen. Op het dak staan enkele antennes en een schoorsteen, waaruit doorlopend blauwe rook opstijgt. Ook het hoofdkwartier van de communistische partij, in de Akadémia Ut, ziet er verzorgd uit. Het is een hoog, bruin gebouw in een tamelijk smalle straat. Van 24 tot 26 oktober 1956 heeft Imre Nagy hier gevangen gezeten.

Aan de Szabadsag Tér, het Vrijheidsplein, ligt de Amerikaanse legatie, waar kardinaal Mindszenty nog immer asyl geniet.

Als wij het gebouw passeren, is er een druk beweeg van Hongaarse militiemannen, met rode banden om de arm.

Boven alle overheidsgebouwen in Boedapest prijkt een rode ster, die 's avonds ostentatief wordt verlicht. Het symbool is te onheilspellend om de overigens voor de hand liggende associatie met een bekend tabaksmerk te wekken. De rode ster gloeit ook aan het Vrijheidsplein, de Szabadság Tér. Voor ons heeft dit plein een speciale betekenis. Want hier staat de Amerikaanse legatie, waar kardinaal Mindszenty nog immer asyl geniet. De Stars and Stripes hangt mat aan de groene gevel, boven de bronzen deur. Op het trottoir wandelt een geüniformeerd lid van de Hongaarse politie op en neer. Van tijd tot tijd wisselt hij enkele woorden met een kleine man, die een leren jas draagt en een alpinomuts. In een zijstraat staan Amerikaanse auto's geparkeerd. Er is een jeep bij en een stationcar. Het is een eigenaardige gewaarwording die legatie daar te zien liggen, tegenover de voormalige beurs, aan een plein vol rode sterren en rode vlaggen. Twee juffrouwen loodsen een kleuterklasje de Október 6 Ut binnen. Op een van de hoogste verdiepingen van de legatie brandt licht. Een vreemd gevoel van piëteit noopt ons een keer of wat langs die bronzen deur te slenteren en de blikken van de agent en de rechercheur te trotseren. Pas als wij verder zijn gelopen, de kant uit van de Szent István Basilika, herinneren wij ons, dat wij geen enkel identiteitspapier bij ons dragen. Onze pas is ons afgenomen in ons staatshotel op het Margaretha-eiland.

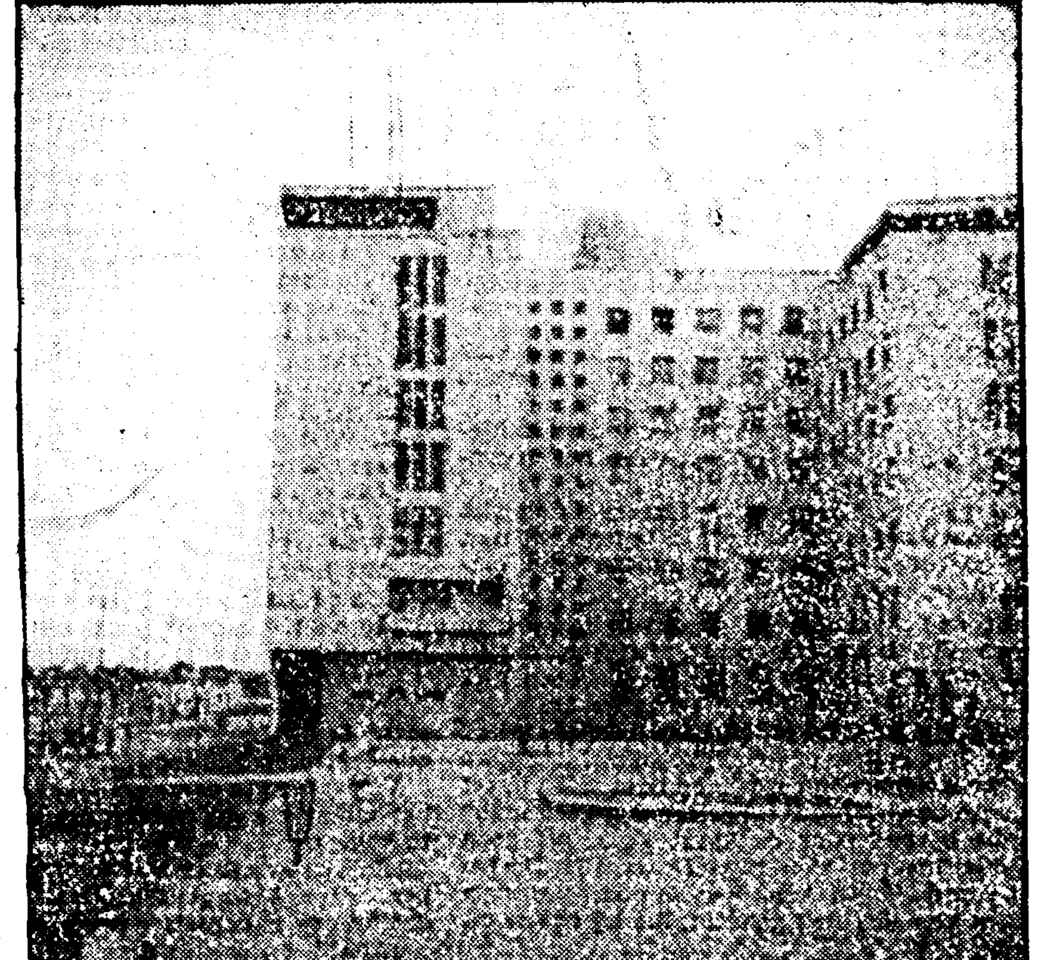
Sinds de opstand van oktober/november 1956 draagt voor ons eigenlijk iedere Hongaar een aureool van heldhaftigheid en moed. Niet altijd hebben de Hongaren er in West-Europa zo goed op gestaan. Eeuwenlang genoot dit volk een slechte reputatie. Het was Europa binnengestormd uit het oosten, waar ook tal van andere horreurs vandaan kwamen: Skythen, Hunnen en Avaren. Men stelde zich de Hongaren voor als wilde horden, die aan kannibalisme deden en mensenbloed dronken. Eeuwenlang bleef dit negatieve schabloon bestaan. In de vijftiende en zestiende eeuw kwam het politiek beter uit om Hongarije te zien als het schild en het bastion van Europa.

Janos Hunyadi gold als de redder van ons werelddeel. In Europese ogen werden de Hongaren nu dapper, vroom en ridderlijk. De begrippen „huzaar" en „cavalerie" kwamen er overal in.

Het beeld van de Hongaar was dat van een hoofse kozak. De Verlichting moest echter weer niets hebben van de Hongaar: hij gold als een woeste, luie, tirannieke analfabeet. Tegen het einde van de achttiende eeuw deed zich opnieuw een kentering voor. Romantiek en nationalisme maakten van de puszta een idylle. De litteratuur verheerlijkte het roodgelaarsde puszta-meisje, dat de vreemdeling een kom melk biedt. Dit nieuwe schabloon hield het ook onwaarschijnlijk lang uit. De Ufa liet nog Hongaren te paard de eetzaal binnenkomen.

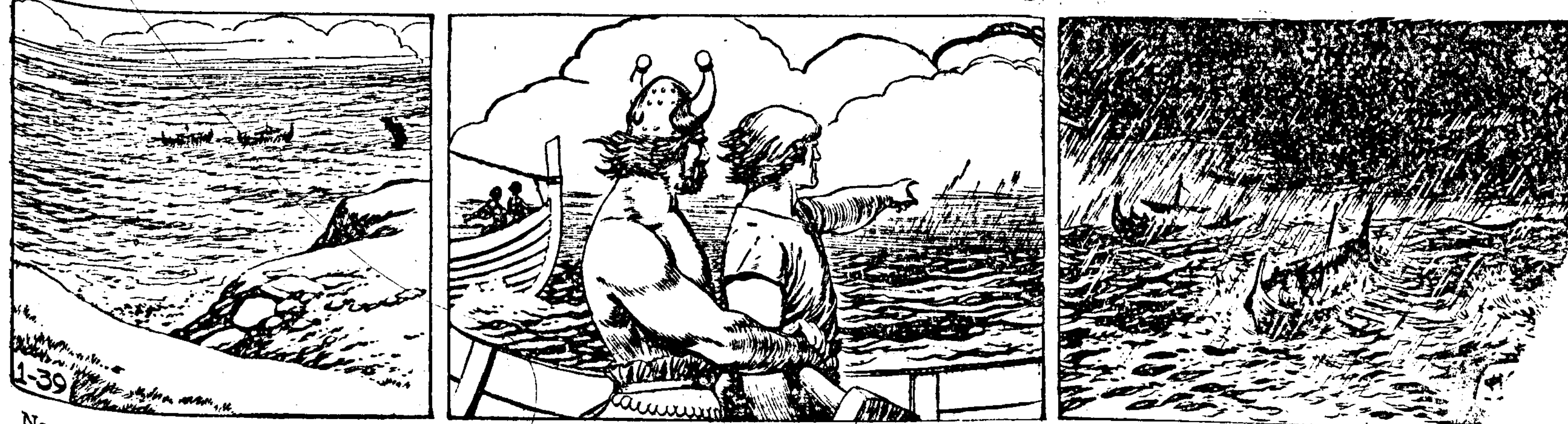
Wij hebben opeens het gevoel, dat wij een [illegible] leden van de Speciale Commissie van de Verenigde Naties inzake de Hongaarse kwestie ons zouden benijden. De mededelingen in het rapport komen voor ons tot leven. Wij snuiven de deprimerende geur op van vervuiling en verval. Wij horen het kleine jongetje kraaien, dat telkens zijn vingers wil begraven in de kogelgaten in de muur, maar dat wordt voortgetrokken door een ouder broertje. Wij ervaren iets van de geprikkeldheid, die heerst onder de inwoners van Boedapest. De uitgestelde hoop krenkt het hart. De teleurstelling na de onderdrukte opstand heeft spanningen teweeggebracht. De mensen zijn intolerant geworden; zij kunnen weinig van elkaar hebben; zij leven op hun zenuwen.

Wij proeven iets van de bitterheid, die de voortdurende aanwezigheid van de Russische troepen en hun trawanten veroorzaakt. Veel Russen zien wij niet, zij zijn tactisch teruggetrokken naar de omstreken van Boedapest. Maar [illegible] Mikojan, Soeslov, Imre Nagy en zelfs Janos Kádár ook hebben beloofd, dat over de evacuatie van het Rode Leger zou worden onderhandeld, zij zijn er nog steeds. Kádár is van zijn beloften, in zwakheid gedaan, al lang teruggekomen. En de Russische commandant heeft het duidelijk gezegd: „Wij zullen Hongarije niet verlaten, zolang de kreeften niet fluiten en de vissen niet zingen". Dat betekent dus, dat de rode sterren op de openbare gebouwen nog lange tijd zullen gloeien, dat de spionnen van de Staatsveiligheidsdienst, de Allamvédelmi Osztály, vooreerst zullen blijven rondwaren en dat de politieke processen in het sombere paleis van justitie aan de stille Lajos Kossuth Tér zullen voortduren.

In het stadsdeel Pest, vlak bij de Margaretha-brug, ligt het nieuwe Hongaarse ministerie van binnenlandse zaken.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

1. Na de avonturen met de Romeinse helm zetten Eric en zijn geslonken troepje de tocht naar Noorwegen voort. Door de strijd tegen Tugwal en Moru hebben ze zoveel krijgers verloren, dat de derde Drakar niet meer bemand kan worden. Bovendien had de boot toch averij en konden ze niet anders dan haar achterlaten. De wind is Noordwest, zodat ze moeten roeien. Het is reeds laat in het najaar en Eric bespreekt met Svein, die aan het roer staat, de kans, nog voor de winter Noorwegen te bereiken. De lange Sakser maalt niet veel om weer en wind en wil best de overtocht wagen. Winonah voelt er niets voor, om in de open boten de koude te moeten trotseren. Bezorgd kijkt de Noorman naar de dreigende lucht. Het is guur, de zee is onstuimig en recht voor hen uit pakken zich donkere wolken samen. Nog steeds besluiteloos ziet Eric, hoe de bui nadert. „Ik geloof, dat we vuil weertje krijgen", zegt Svein. Tegelijkertijd vallen reeds de eerste druppels en snerpt een windvlaag door de zeilen. Dan lijkt het, alsof de woedende elementen zich met volle kracht op de beide eenzame schepen storten.

Het volkenrecht van de zee

De bescherming der natuurlijke rijkdommen

(Van een medewerker in Nederland)

Een van de meest ingewikkelde en tevens bijzonder belangrijke problemen, waarmee de conferentie tot herziening van het volkenrecht der zee in Genève zich heeft bezig te houden is de kwestie der bescherming van de natuurlijke rijkdommen der zee, waarvan de vis wel de belangrijkste is. De vrijheid der zee geldt ook hier als uitgangspunt, doch deze vrijheid moet een gereglementeerde vrijheid zijn. Een willekeurig gebruik kan slechts tot chaos en, waar het de visserij betreft, uiteindelijk tot ernstige schade aan de visstand leiden. Reeds lang kent men dan ook internationale regelingen op dit gebied, gelijk het verdrag tussen Engeland en de Verenigde Staten over het visrecht in de wateren rond New Foundland; het in 1882 te 's-Gravenhage tussen Nederland, België, Duitsland, Frankrijk, Denemarken en Engeland tot stand gekomen Noordzeevisserij-verdrag; verschillende verdragen betreffende de walvisvangst; verdragen betreffende de maaswijdte van visnetten en minimum-maten van de vis, enz. In het algemeen hebben deze verdragen in het verleden vrij bevredigend gewerkt, doch in de laatste jaren heeft men steeds meer moeten constateren, dat sommige landen zich niet volledig aan de verdragsverplichtingen hielden, dat buitenstaanders op de visgronden verschenen, die zich weinig aantrokken van de getroffen regelingen en dat steeds meer landen in die gebieden, waarvoor geen speciale regeling gold, eenzijdig maatregelen gingen treffen tot bescherming van de eigen visserij en tot wering van buitenlanders. Dit laatste was o.a. het doel van de uitbreiding der territoriale wateren tot 200 zeemijlen door Chili, Ecuador en Peru. Men kan verder wijzen op de e zijdige uitbreiding van de controle over de aangrenzende zeegebieden door IJsland, Zuid-Korea en de Verenigde Staten. Het voornaamste argument, dat voor al deze maatregelen werd aangevoerd was, dat men de visstand wilde beschermen doch maar al te vaak bleek in de praktijk het enige doel de economische protectie van de eigen visserij, die vaak met inferieur materiaal moest concurreren tegen goed uitgeruste buitenlanders. Het argument, dat men gebruikte, was trouwens zelf ook weinig deugdelijk. Immers het verspreidingsgebied van de meeste vissoorten gaat het gebied, waarover een bepaald land controle zou kunnen uitoefenen ver te buiten en men zou dus slechts tot doeltreffende beschermingsmaatregelen kunnen komen in regionale overeenkomsten. En verder kan men toch moeilijk uit het enkele feit van de nabijheid van bepaalde natuurlijke rijkdommen tot een bijzonder recht daarop concluderen.

Het stadsbestuur van de Duitse stad Bonn heeft voor haar brandweer een nieuw alarmapparaat geïmporteerd uit Zwitserland. Het draagbaar apparaatje is op het normale lichtnet aangesloten. Door het lichtnet met een bepaalde frequentie te verminderen, wekt het alarmapparaat de brandwachten uit hun slaap. Bij de aankoop van deze alarminstallatie, die slechts f 100.— per stuk kost, heeft vooral de verhoogde snelheid bij de bestrijding van branden in Bonn voorgestaan.

Welke rechter is competent bij aanvaring in volle zee

Reeds in 1955 heeft op initiatief van de Verenigde Naties een conferentie van visserij-landen zich in Rome met deze problemen bezig gehouden. Toen slaagde de groep, die bijzondere rechten opeiste voor de kuststaten, bestaande uit alle Zuidamerikaanse landen, IJsland, Zuid-Korea, Indië, Joegoslavië en Indonesië, erin in het rapport de stelling opgenomen te krijgen, dat de kuststaat een bijzonder belang heeft bij de produktiviteit van de hulpbronnen in de kustzee. Sommige landen wilden nog verder gaan en aan de kuststaat het recht verlenen om onder voorwaarde van non-discriminatie en onpartijdige toetsing van hun wetenschappelijke inhoud eenzijdige beschermingsmaatregelen voor de kustzee uit te vaardigen. Voor dit laatste bleek toen echter geen meerderheid te vinden.

Doch de stroming die belangrijke voordelen aan de kuststaat wil verlenen heeft toch ondanks alle bezwaren die tegen haar stellingen vallen aan te voeren, grote invloed uitgeoefend op de commissie voor Internationaal Recht van de Verenigde Naties, die in 1956 eveneens te Genève de huidige conferentie heeft voorbereid. Zij nam in haar ontwerp-verdrag de bepaling op, dat de kuststaat onder bepaalde — weliswaar zeer strikte — voorwaarden tot eenzijdige bescherming van de visstand in de kustzee kan overgaan. Allereerst moet echter getracht worden met andere belanghebbende staten tot een gemeenschappelijke regeling te komen. Pas als dit overleg mislukt mag tot eenzijdige handeling worden overgegaan. Verder moet het wetenschappelijk bewijs worden geleverd, dat beschermende maatregelen nodig zijn. Er mag verder niet gediscrimineerd worden ten nadele van vreemde vissersschepen.

De commissie zag zich verder voor de taak geplaatst een systeem te ontwerpen, waardoor het mogelijk was controle op de naleving van de in de conventies vastgelegde regels uit te oefenen. Aanvankelijk gingen haar gedachten uit naar een internationaal lichaam, dat zou kunnen optreden als belanghebbenden het niet eens zouden kunnen worden. Toen hiertegen echter veel weerstand bleek te bestaan, heeft men de oplossing gezocht in een verplichte arbitrage ad hoc. Ontstaat er een onoplosbaar geschil dan zal een der betrokken staten een beroep kunnen doen op de algemene verdragsverplichting om een arbitrage-commissie te benoemen, die een bindende uitspraak moet doen. Ongetwijfeld een soepele regeling, vooral daar partijen werkelijke invloed kunnen uitoefenen op de samenstelling van de arbitragecommissie.

Deze arbitrage-regeling zou volgens de commissie ook moeten gelden voor de regionale visserijconventies, die zoals gezegd buitenstaanders niet binden en waarbij ingeval van een geschil vaak geen acceptabele oplossing te vinden is.

Het is intussen zeer de vraag, of men thans in Genève op basis van deze voorstellen van de commissie voor internationaal recht volledig tot overeenstemming zal kunnen komen, hoezeer men ook een oplossing van de huidige moeilijkheden nodig acht. Engeland heeft al bij monde van Sir Reginald Manningham-Buller laten weten, dat het niets voelt voor een bevoordeling van de kuststaat. „Een van onze nationale gerechten — fish and chips — zou bedreigd worden, zo zei hij met droge humor, als men de regel der 3 mijlszone zou laten vallen. Japan dat zijn verre visserij belemmerd zag door de instelling van de z.g. Rhee-linie door Zuid-Korea en door de sluiting van de baai van Wladiwostok door de Sovjet-Unie steunt het Britse standpunt, maar daar staat weer tegenover, dat de Zuidamerikaanse staten en hun medestanders aan hun eerder ingenomen standpunt willen vasthouden en dat b.v. Canada exclusieve rechten opeist voor een 12 mijls zone. Men ziet, er za nog heel wat gepraat moeten worden eer men het met zoveel zinnen eens zal worden.

Nog meer zaken vragen intussen om een oplossing. De Sovjet-Unie heeft er al op gewezen, dat het uitvoeren van proeven met atoom- en waterstofbommen, waardoor grote zeegebieden aan de normale scheepvaart onttrokken worden, niet te rijmen is met het beginsel der vrije zee. De vraag is verder gerezen, wat er moet gebeuren als bij dergelijke proeven schade wordt aangericht (men denke aan de radioactieve besmetting van een Japans vissersschip). Op een persconferentie in Genève heeft de Russische gedelegeerde prof. Toenkin er verder op gewezen, dat sommige landen beslag leggen op de vrije zee voor het houden van vlootmanoeuvres, vaak in de onmiddellijke nabijheid van de territoriale wateren van andere landen en in gebieden, waardoorheen belangrijke scheepvaartroutes lopen. Men proeft hier wel de politieke bijbedoelingen, die alleen maar in staat zijn de moeilijkheden op de conferentie te vergroten, al heeft de Sovjet-Unie dan ook medegedeeld, dat het 73 artikelen tellend ontwerpverdrag van de Commissie voor Internationaal Recht op niet veel bezwaren van haar zijde zal stuiten.

Wij kunnen hier verder slechts kort ingaan op enkele andere punten waarvoor in het ontwerpverdrag een regeling is getroffen. De regeling voor enkele oudere hoofdstukken betreffende de zeeroverij en de slavenhandel zijn aangepast aan de moderne omstandigheden, evenals de regels betreffende hulpverlening bij scheepsrampen en het tegengaan van vervuiling der zee, waarbij de besmetting met radio-actieve afvalprodukten echter een nieuw element vormt.

Een belangrijke beslissing nam de commissie door te stellen, dat de kapitein van een schip, dat een aanvaring veroorzaakt, slechts strafrechtelijk verantwoordelijk is voor de rechter van de vlaggestaat of van het land welks nationaliteit de kapitein (of eventueel een andere persoon) bezit. Hiermee nam de commissie een geheel ander standpunt in, dan het Permanente Hof van Internationale Justitie, dat in 1927 in het beroemde Lotus-arrest had gesteld, dat er geen regel van internationaal recht bestaat, volgens welke de strafvervolging bij aanvaring tot de uitsluitende bevoegdheid van de vlaggestaat van het aanvarende schip zou behoren en dat derhalve de veroordeling van een vreemdeling ter zake van een aan zijn schuld toegeschreven aanvaring in volle zee niet in strijd is met het volkenrecht.

De commissie is met deze nieuwe regeling tegemoet gekomen aan de verlangens van de internationale scheepvaartkringen, die huiverig stonden tegenover rechtspraak door een vreemde rechter ingeval van aanvaring.

Een andere zaak die in scheepvaartkringen grote aandacht heeft is de kwestie der goedkope vlag. Ook hiermee heeft de Commissie voor internationaal recht zich in 1956 bezig gehouden en het valt te verwachten dat deze kwestie ook thans in Genève uitvoerig besproken zal worden. Zoals bekend verlenen landen als Panama en Liberia op zeer gemakkelijke voorwaarden hun nationaliteit aan schepen die in geen enkele reële relatie tot de vlaggestaat staan. Regels voor zeewaardigheid of arbeidsvoorwaarden op zee worden nauwelijks gesteld en de financiële voorwaarden, die aan de nationaliteitsverlening verbonden zijn zijn zo gunstig dat de rederijen in de bona fide-landen vaak in een zeer moeilijke concurrentiepositie komen.

Van enig toezicht op de goedkope vlag-schepen kan verder nauwelijks sprake zijn, aangezien aan de vlagverlenende landen daartoe de middelen ten enenmale ontbreken.

De commissie heeft zich op dit terrein tot een zeer algemene regeling moeten beperken, nadat gebleken was dat er op dit terrein een zeer grote onenigheid tussen de zeevarende landen bestond, die weinig of geen grondbood voor een gemeenschappelijke regeling. De commissie heeft dan ook slechts het principe aanvaard, dat de vlag om algemeen erkend te worden een werkelijke, feitelijke relatie tussen staat en schip moet bewijzen. Een vaag criterium, zo oordeelde de commissie is tenslotte beter dan geen criterium.

Vergelijking tussen wereldproduktie van 1956 en die van 1938

New York. — In het statistische jaarboek der Verenigde Naties, dat zojuist verschenen is, wordt een vergelijking getrokken tussen de wereldproduktie van 1956 en die van 1938.

Hierbij wordt opgemerkt, dat de wereldproduktie der fabrieken en mijnen in 1956, 2,25 maal zo groot was als in 1938. Het gezamenlijke vrachtvervoer per schip vertoonde een verdubbeling. De luchtvaartmaatschappijen melden, dat de gezamenlijke afstand, door hun vliegtuigen afgelegd, in 1956 acht maal zo groot was als in 1938. Het aantal voertuigen op de wegen van de wereld steeg ten opzichte van 1938 met 150 procent en het volume van de gezamenlijke uitvoer van alle landen gaf een stijging van 80 procent te zien.

Omtrent de economische hulpverlening aan de minder ontwikkelde landen deelt het statistische jaarboek der Verenigde Naties mede, dat de waarde van deze hulpverlening in de jaren 1954, 1955 en 1956 in totaal het equivalent van ongeveer 5510 miljoen dollar beliep. Dit cijfer omvat zowel de schenkingen als de leningen, die verstrekt werden door de regeringen en door de internationale instellingen. De hulp van de Sowjet-Unie en de Oosteuropese landen is hierbij niet inbegrepen, daar, hierover geen gegevens zijn verstrekt. De via de internationale instellingen gedistribueerde hulp beliep in totaal het equivalent van 550 miljoen dollar.

Van het totaal van 5510 miljoen dollar werd 3740 miljoen dollar in de belangrijkste bijdragen kwamen van de Verenigde Staten (2800 miljoen dollar), Frankrijk (1410 dollar), Engeland (460 miljoen dollar), Australië (70 miljoen dollar), Canada (60 miljoen dollar) en Nederland (60 miljoen dollar).

Politie van Warschau voert grote razzia uit

Warschau. — De politie van Warschau heeft dezer dagen een grote razzia uitgevoerd op de tweedehandsmarkt. 150 handelaars zijn aangehouden. Zakkenvol gestolen goederen en Westerse Luxe-artikelen zoals Amerikaanse sigaretten, Nylonkousen, Nederlandse Jenever, gouden horloges en dollars werden in beslaggenomen.

HEER BOMMEL en de Zwarte Zwadderneel

3138 Terwijl heer Bommel en Zwadke Kornelisz zo voor de garage aan het praten waren, passeerde commissaris Bulle Bas het slot Bommelstein.

„Drukkend weertje, meneer Bommel", zei hij terwijl hij vriendelijk salueerde.

„Zegt U dat wel", zei heer Ollie bekommerd. „De Zwarte Zwadderneel is in de buurt!"

De politiechef glimlachtte en stapte voort op zijn ronde.

Nu wilde het geval echter, dat de jonge Rinsjes naar buiten waren gegaaan om de omtrek eens te verkennen. Toen ze nu de geuniformeerde gedaante zagen gaan verzonnen ze vlug een plannetje.

„Een smeris, Rinus", sprak de jongetje.

„Smerissen, deugen niet", vulde Rinus aan. „Vader zegt, dat ze in de andere landen beter zijn, maar hier deugen ze niet".

„Laten we 'n sarren", stelde de jongste voor. Met deze woorden nam hij een steentje en wierp dat met kracht en vaardigheid tegen het achterhoofd van de ijverig lopende beambte.

Deze slaakte een verraste kreet, doch de guiten wachtten niet wat er verder zou gebeuren. Snel sprongen ze weer naar binnen, zodat Bulle Bas alleen heer Ollie en Zwadke Kornelisz achter zich vond toen hij zich omdraaide.

„Is er iets, commissaris?" vroeg heer Bommel verbluft.

„Ja!" riep de hooggeplaatste ambtenaar buiten zichzelf. „En er gaat nog meer gebeuren! Je bent er gloeiend bij, Bommel!"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

70

Op de kaart van de Canopus had Godde ook zulk een cirkeltje getrokken en precies dezelfde letters en cijfers er bij gezet.

Maar de potloodpunt wees ook op andere aantekeningen op een honderdtal mijlen naar het noordwesten.

„Dit is het punt," zei Vox, „waarover ik zojuist sprak. Een zonshoogte in de morgen tegen acht uur, aangevuld met een meridiaan. Atmosferische omstandigheden tamelijk goed......"

Onbewust had Vox dadelijk de dogmatische toon aangenomen die hem kenmerkte, hetgeen Godde pijnlijk de woorden van die nacht: „We hebben niet het recht......" in de herinnering terugbracht.

„......wat heiig," vervolgde hij, „een zon, gesluierd door wolkenflarden, een onduidelijke kim...... En we slingerden behoorlijk, maar Réval en ik stonden naast elkaar en onze berekeningen scheelden nog geen mijl."

Godde, die bevend naar de kaart keek, zei geen woord; hij herinnerde zich hoeveel waarde Derieu aan boord van de Santa Anna aan de observaties en berekeningen van Vox had gehecht, die hij ook nooit controleerde.

„Nauwkeuriger kan het al niet, wel?" zei Vox. „Dit punt stelde me in staat mijn vaart van Ambrose af te berekenen: meer dan zestien mijl. Een record voor de Virginia...... maar met de zee achterop of bijna. Om zeventien uur heeft Launay me getelefoneerd over het S.O.S. van de Marco Polo."

„Op hetzelfde uur is Dejean bij ons op de brug gekomen," mompelde Godde.

„De Ascania heeft hem gezond en wel opgevist." Godde schudde het hoofd. Had hij het gehoord of niet? Hij bevond zich in gedachten op de brug van de Canopus en had Dufor weggezonden om Charrel en Bertrand te halen.

„Om zeventien uur zette ik koers naar de door de Marco Polo opgegeven positie. Ik kende mijn eigen positie en vaart heel precies," vervolgde Vox, „en ik had maar vier graden naar stuurboord uit te houden. De Italiaan stond recht voor me."

„Ik moest naar bakboord uithouden en dwarszees stomen. Je weet het, deze jongeman heeft het je verteld. Wist je dat gisteravond, toen je in mijn hut kwam? Ga door, ga door."

„Om één uur was ik ter plaatse. De Ascania was er toen al."

„Was het de Ascania? Weet je dat zeker?"

„We hebben telegrammen gewisseld."

„En de Marco Polo?"

„Je hebt zoëven gehoord wat ik gezegd heb — te laat. Jij hebt, evenals ik, zijn berichten opgevangen."

„Maar als jij en de Ascania......"

„Neen, Godde. Jij dwarszees, hebt moeten deviëren, maar ik niet met de zee achterop. En we waren met ons beiden daar. Toen......"

Vox scheen te aarzelen, maar de slag was gevallen; het moest gezegd worden om er niet meer op terug te komen.

„Zoëven heb ik er met je officier niet over gesproken, maar 's morgens heeft de Ascania me geseind, dat hij een gekapseisde sloep en luiken had gezien."

„Aha!"

„Waren die van de Marco Polo? De kansen zijn groot."

„Maar ik, waar stond ik dan?"

„Jij? Op ongeveer vijftig mijl meer naar het zuidoosten dan je dacht."

„Zoveel?"

Het potlood van Vox wees op een rood kruisje. „Dit is de positie die je mij gegeven hebt, 38° breedte, 58° lengte." Daarna op een ander kruisje. „En hier heb ik je aangetroffen, hier is de Canopus gezonken."

Een lang ogenblik bleef Godde zwijgend op de kaart turen, waarop hij, evenals tevoren Dufor, het silhouet zag van het „prachtige schip" dat hij niet meer naar de haven had kunnen brengen. Opeens riep hij uit:

„Maar om mij te hulp te komen, heb je recht in de zee op moeten stomen. Je was niet zeker van je vaart en misschien heb je die onderschat."

„Ik heb je positie kunnen controleren, Godde, ik bedoel de plaats waar de Canopus is gezonken."

„Hoe dan? Heb je die kunnen berekenen?"

„Neen, dat was onmogelijk. Maar de Ascania zocht je daar, in de door jou geseinde positie, maar heeft je daar niet gevonden. Toen heb ik een bericht uitgezonden met je ware positie en toen is hij gekomen."

Toen hij weer op de divan zat, verborg Godde het gezicht in de handen.

„Zal ik Dufor maar om Older sturen, Godde?"

„Neen, neen, nog niet. Ik moet nog meer bepraten. Ik moet met Dufor praten. Laat me even nadenken. Het is hard, weet je," antwoordde Godde door zijn handen heen. Was het mogelijk zo verpletterd te zijn? Welke vervloekte engel had zich op zijn weg geplaatst? De directeur van de maatschappij had hem ontvangen: „Een goed bericht voor u; u zult als eerste officier de Canopus in Londen gaan halen"; Thomas, die over Derieu gebukt stond, hief eindelijk het hoofd op: „afgelopen"; hijzelf had Charrel geantwoord: „Derieu is vertrokken, waarom zou ik niet uitvaren?"; hij las het telegram van de Marco Polo: schroefas gebroken; hij had het bevel gegeven om hulp te bieden.

(Wordt vervolgd)

GOUDEN APPELS liggen voor het grijpen

„We eten er met z'n zessen plus twee honden, vijftig per dag."

(Van een correspondente in Nederland)

Kunt u zich voorstellen dat er een gezin is bestaande uit man, vrouw, vier dochters en twee honden, waar vijftig sinaasappels per dag worden gegeten? Dat gebeurt in het gezin van de huisvrouw-journaliste Mrs. Molly Lyons Bar-David, die in Israël woont in het plaatsje Savyon. Op een rondreis door West-Europa even in Amsterdam, vertelde ze dat gisteren tijdens een besloten bijeenkomst, waar de sappige oranje Jaffa-sinaasappel in het middelpunt stond. Om de goede eigenschappen van de Jaffa, die in Israël rijpt en vandaar tot ons komt, meer bekend en dus meer bemind te maken, was het allemaal te doen. Het hele leven hangt tegenwoordig van reclame aan elkaar, maar er wordt wel voor waardelozer zaken publiciteit gevraagd en voor de sinaasappel heeft iedereen een warm plekje in zijn hart.

Natuurlijk zinspeelde deze Israëlische — die in Canada heeft gewoond en met een Nederlander is gehuwd — op de verwantschap tussen het zonnige aanzien van deze citrusvrucht en onze nationale kleur, iets wat in de taal waarin zij sprak nog sterker naar voren kwam en waarin men de sinaasappel zo suggestief „orange" heeft gedoopt.

Het ging erom tijdens die instructieve theemiddag in het Amsterdamse Carltonhotel, waar het kleine gezelschap de gast was van Mrs. Cidor, de echtgenote van de ambassadeur van Israël, te laten zien en proeven wat er zoal met citrusvruchten te bereiken is. Alles stond daar in het teken van pompelmoes en appelsien. Tussen de bloemstukjes op tafel waren de kleurrijke vruchten gestoken — waarom doen we dat eigenlijk nooit, alsof vruchten niet even mooi zijn als bloemen — de thee werd geserveerd met schijfjes citroen en naast het buffet, beladen met feestelijke gerechten, waarin de citrusvruchten kunstig verwerkt waren en de sinaasappelhelften decoratief tot mandjes gesneden of gevuld met satijnige slagroom, was een toren gebouwd van dozen vol Jaffa's. Die dozen spelen een grote rol en sinds de drie jaar dat men nu de sinaasappels niet meer transporteert in kratten, maar verpakt in speciaal stevig karton, blijkt dat een grote verbetering te zijn, die bovendien de helft goedkoper is. Dit karton kan tegen een flinke duw, tegen een regendag op de kade tijdens het vervoer en het schijnt een afdoende bescherming te zijn voor sap en vitaminen, het kostelijkste dat de sinaasappel ons van haar levend binnenste biedt.

Toen mevrouw Molly Bar-David, een bekend publiciste in Israël zowel als in Amerika, eenmaal begon met de éloges te zingen van de sinaasappel, die in Israël groeit en rijpt en er het leven beïnvloedt, kon ze nauwelijks meer ophouden. En toen ze ophield vond iedereen het jammer, want met alle levendigheid en begaafdheid van haar ras nam ze haar gehoor mee naar dit jonge land, dat in tien jaar tijd op ongelofelijke wijze is uitgegroeid; waar op, wat eens dorre droge grond was, door irrigatiewerken ,dat het water, „the liquid of life" toevoert, nu onafzienbare sinaasappelboomgaarden staan, waar de rijke, rijpe oogst deze weken wordt geplukt. Ze vertelde zo suggestief, dat men het voor zich zag: de blauwe lucht waartegen in het subtropische voorjaar één zee van oranjebloesem en maanden later de zon op het donker blad en daartussen glimmend de rijpgestoofde oranje en gele vruchten. „Eens het land van melk en honing, nu het land van melk en honing, van druiven, vijgen en olijven en ...... citrusvruchten". De sinaasappels hebben er ons doorgesleept in het moeilijke begin, onze kinderen zijn zo mooi door de vele vitaminenrijke vruchten, zei mevrouw Molly Bar-David. Ze schreef zelfs de geweldige dynamiek van Israël toe aan de „golden apple", die in de taal van Israël de „tapuach zahaw" heet en er door oud en jong zo veelvuldig wordt gegeten. Iedere Israëlische huisvrouw weet er in de keuken van alles mee te doen. Zoals vroeger de Arabische bruid honderd manieren moest weten om aubergines klaar te maken!

Wel, nadat ze haar gezelschap door haar korte voordracht had meegenomen naar het boeiende land van de gouden appel, liet Mrs. Bar-David zich de citrusgerechten klaargemaakt door de Carlton-keuken goed smaken. Mevr. Lotgering-Hillebrand, die met enige vakvrouwen ook van de partij was, had daar met haar culinaire adviezen ook wel iets toe bijgedragen.

Rijst met kerrie, verfrist met velloze partjes sinaasappel, is een gerecht om aan te raden voor wie houdt van zout en zoet in één hap. En men heeft aan dat buffet ook kennis gemaakt met een slaatje van knolselderij, stukjes appel, banaan, noten en grapefruit. Er zijn honderden recepten, waarbij de citrus een rol speelt; men fantaseert en men creëert maar! We eindigen met een echte „pick-me-up" voor wie moe en afgewerkt thuiskomt en zich snel wil herstellen. Men klopt dan een eigeel met het sap van twee sinaasappels, een halve citroen en twee lepeltjes honing door-een. Van pitten heeft men met Jaffa's geen last. Want zoals men weet zijn ze pitloos. Op de verbetering en de verdeling van de vruchten wordt in de proefstations en laboratoria in Israël voortdurend toezicht gehouden.

Half miljoen uitgetrokken voor waterwerken Henarpolder in Suriname

Paramaribo. — Ten behoeve van werkzaamheden in verband met de waterhuishouding van de groot Henarpolder is dezer dagen een bedrag van bijna een half miljoen gulden uitgetrokken ten laste van de T.J.P.-begroting.

Er zal onder meer een drainerings-systeem onder de dammen van de Groot-Henarpolder worden aangelegd.

(Het op afwatering brengen van de percelen van de nieuwe Henarpolder waardoor het in cultuur nemen zal worden bespoedigd, is opgedragen aan de NV Nederlandsche Heide Mij „LARECO". Bij wijze van werkverschaffing zal het graafwerk grotendeels met de hand worden uitgevoerd.)

Nieuws in het kort

Parijs. — De Franse staatsradio heeft vijf-zesde van de aandelen van de onafhankelijke televisiemaatschappij van Monte Carlo gekocht. Het station zal een steunzender van het Franse televisienet worden. Er zullen geen reclame-uitzendingen meer worden gegeven.

—:—

Parijs. — Het Duitse contingent onder Navo-bevel bedraagt thans honderdduizend man, nu de Navo-strijdkrachten, na de toevoeging dezer dagen van nog twee Duitse eenheden, in totaal zeven Duitse divisies tellen, aldus is te Parijs vernomen.

—:—

Parijs. — De voetbalwedstrijd Frankrijk — Spanje te Parijs, is geëindigd in een gelijk spel: 2-2. Bij de rust had Spanje een 1-0 voorsprong.

Frankrijk dankte zijn uitstekend resultaat vooral aan grote ijver en voortreffelijk verdedigend spel. De Spanjaarden gehandicapt door het uiterst gladde terrein hadden in de eerste helft een duidelijk overwicht, maar de goede combinaties werden veelal slecht afgewerkt.

—:—

Napels. — „Wereldburger nummer een, Garry Davis, die in 1948 zijn Amerikaanse paspoort verscheurde en een campagne voor een wereldregering begon, wil het Amerikaanse burgerschap weer verwerven. Hij bevindt zich thans in Napels.

—:—

Madrid. — Het internationale verbond van vrije vakverenigingen heeft in een telegram aan generaal Franco geprotesteerd tegen „schending van de rechten van de mens" bij maatregelen die de Spaanse autoriteiten onlangs tegen stakers hebben genomen.

De algemene beschouwingen

(Vervolg van pag. 1)

Pleidooi voor land- en tuinbouwers

De heer Anslijn zeide, dat de heersende werkloosheid niet de oorzaak is van de regeringspolitiek. Op Aruba worden strikte maatregelen getroffen, om de Antilliaanse arbeidskrachten de plaats te geven die hen toekomt. Spreker brak een lans voor de land- en tuinbouwers, die geen recht hebben op vrije dagen en het maken van overuren. Een wijziging in de arbeidsregeling is noodzakelijk om deze mensen betere levensvoorwaarden te verschaffen. Spreker nam het eveneens op voor de timmerlieden.

Hij bepleitte de mogelijkheid om Antillianen in de gelegenheid te stellen voor veearts te kunnen studeren.

Uitbreiding Statengebouw!

De heer Werleman die daarna aan het woord kwam, wilde weten hoe het staat met de Burger Defensie op Aruba. Hij hoopte, dat de kwestie der afbakening van de territoriale wateren spoedig geregeld zullen worden. Hoe is de verhouding met de nieuwe regering in Venezuela. Spreker vroeg zich af of het telegram van enkele Arubaanse ingezetenen aan president Jimenez wel bijdraagt tot de goede verstandhouding met Venezuela.

Spreker wilde gaarne vernemen, of de regering zich kan verenigen met het toelaten der „touristen" op Aruba en wat zij van plan is hiertegen te doen.

Kan huisarrest gevangenisstraf vervangen, vroeg de heer Werleman, doelend op het huisarrest van de heer Croes.

Spreker raakte ook het probleem der werkloosheid aan. Vreemdelingen, die bij de Lago worden ontslagen, blijven bij particulieren tegen een minder loon werken, daardoor de Arubanen het brood uit de mond stotend. Daartegen moeten maatregelen genomen worden.

De drankgelegenheden te Aruba dienen de dag na de uitbetaling der lonen op de Lago gesloten te worden.

De heer Werleman achtte het niet tot stand komen van een definitieve onderdomsvoorziening een grote tekortkoming van de regering. Ook de prijzencontrôle is achterwege gebleven, evenals de afschaffing der Antillenrechten en de opzet der Burger Defensie. Meerdere regelingen op sociaal gebied laten op zich wachten. De incorporatie der duurtetoeslagen is nog steeds niet geëffectueerd.

Spreker laakte de benoeming van incapabele krachten, vriendjes van de partij, op belangrijke posten en wees ten slotte op de bestaande rechtsonzekerheid in de Ned. Antillen.

De heer Werleman bepleitte de oprichting van een M.T.S. op Aruba. Spreker vond de ruimte in de Statenzaal te klein. Als de oude gevangenis ontruimd wordt, komt er wellicht gelegenheid voor de zo nodige uitbreiding.

Zaak Croes

De heer Erasmus bepleitte de bouw van een huis voor zwakzinnigen op Aruba. Hij sprak zijn bezorgdheid uit over de groeiende werkloosheid.

Spreker stak de loftrompet over het beleid van de regering. Nog nimmer heeft een regering zulke machtige vijanden gehad als de huidige, aldus de heer Erasmus. Hij deed een aanval op de politiek van de COP en gaf daarna zijn visie over de kwestie de Wit. Hij noemde de minister van justitie een der meest vooruitstrevende Nederlanders die er zijn. Verder stak spreker ook andere ministers en pluim op de hoed. Hij bekritiseerde een lid van de rechterlijke macht, door wiens gedrag volgens hem het vertrouwen in het rechtscollege geschokt is. Hij achtte een onderzoek noodzakelijk. Want dit was volgens hem een ernstige zaak.

Spreker weidde in den brede uit over de wijze waarop Gedeputeerde Croes werd berecht. Hij vroeg zich af of de griffiers van het Hof en het Gerecht in Eerste Aanleg, die politieke figuren zijn, wel gehandhaafd kunnen blijven!

Er bestaat op Aruba geen discriminatie ten opzichte van Curaçaose politieagenten, meende de heer Erasmus, die hiermede zijn algemene beschouwingen besloot.

Nederlands-spaans-papiamentu

Het is een ernstige zaak, aldus de heer Croes als een echo op de woorden van zijn partijlid Erasmus. En hij begon met het COP-amendement inhoudende ƒ 90.000 op de begroting te brengen als toelage voor de politie, als zuivere politiek te kenschetsen.

Spreker achtte het onjuist, dat de hoge isen btreffende de kennis van de nederlandse taal aan adspirant-politieagenten worden gesteld. Hij deed suggesties voor het onderwijs in het spaans op de scholen. Spreker drong aan op een vaststelling van de spelling van het papiamentu.

Hij richtte een waarschuwend woord aan de Europese Nederlanders, die van een anti-autonomiegeest zijn bezield.

De heer Bikker besloot de rij der sprekers. Hij betreurde het dat veel vorige sprekers niet over de begroting gesproken hebben. Hij gaf een overzicht van de Antilliaanse arbeidsproblemen en verweet de vorige regering zo goed als niets van haar plannen te hebben verwezenlijkt. Hij deed een aanval op de Beurs- en Nieuwsberichten die volgens hem het bestaansrecht van de vakorganisatie in twijfel had getrokken. Hij liet een aantal maatregelen van de regering de revue passeren en zwaaide haar daarvoor lof toe.

Te kwart voor 2 hedenmorgen schorste voorzitter Isa de vergadering tot hedenmiddag half 2.

Schermkampioene op Aruba verwacht

Oranjestad. — In de loop van de morgen werd op Aruba verwacht de schermkampioene van Zuid Amerika, mej. Josephina Novarro. Mejuffrouw Novarro is Venezolaanse van nationaliteit, maar werd geboren op Aruba.... Het is dan ook de bedoeling dat zij in het land waar zij geboren en getogen werd een korte vakantie doorbrengt.

Op het vliegveld zal haar een bouquet bloemen worden overhandigd door de Arubaanse sportkoningin, terwijl de voorzitter van de ASU, de heer Oscar Henriquez, haar officieel zal verwelkomen.

—:—

Warschau. — Volgens een Pools blad hebben twee leden van de bemanning van een Poolse vissersboot de overige bemanningsleden gedwongen hen op het Deense eiland Bornholm aan land te zetten.

Wenen. — Generaal Friedrich von Scheucher (93) is dezer dagen in een bioscoop te Graz gestorven, terwijl hij naar de huzarenfilm „Fanfan la Tulipe" keek. Hij was een van de meest gedecoreerde generaals in het Oostenrijks-Hongaarse keizerlijke leger.

Abbad: onverantwoordelijk financieel beheer

ABBAD
......pensioen in gevaar......

De heer Abbad zei in zijn algemene beschouwingen bij de behandeling van de begroting dat zowel uit de twee voorgaande begrotingen als uit het onderhavige ontwerp blijkt overduidelijk in welk jammerlijke toestand de financiën van het Land zich bevinden, als gevolg van een schadelijke financiële politiek en onverantwoordelijk financieel beheer.

Spr. wees op nieuwe heffing van zegelrechten op de loterijbriefjes, de aanmerkelijk verhoging van de invoerrechten.

De defensie-bijdrage werd verminderd met ƒ 2,— millioen per jaar en nog reikten de uitgaven ver boven de ontvangsten.

De heer Abbad had uitgerekend dat door de verhoging van de Invoerrechten, de Regering een slordig bedrag van ƒ 2,4 millioen ter beschikking had gekregen.

Nadat spr. nog gewezen had op de verhoging van de Winstbelasting en dat zelfs de beleggingsmaatschappij aan wie de garantie was gegeven niet zwaarder te zullen worden belast, werden niet gespaard, ging hij verder en zei dat in minder dan drie jaar tijds deze Regering de belastingen verhoogd heeft met bijna ƒ 8,— millioen. De gevolgen bleven dan ook niet uit.

Grote offers heeft de gemeenschap moeten brengen sedert de Regering aan het bewind is gekomen, doch wat heeft de Regering daartegenover gedaan ten behoeve van de bevolking? Vroeg spr. zich af.

Van de zijde van de regerende partijen kwam ieder zijn deel halen. Spr. noemde o.m. de salarissen van de Ministers die met 50% werden opgevoerd tot ƒ 30.000,—. Nieuwe betrekkingen werden gecreëerd, uitbreidingen aangebracht, diensten opnieuw georganiseerd, dure terreinen werden aangekocht, geldverslindende propagandadiensten ingesteld, salarissen verhoogd, kostbare dienstreizen gemaakt, voorschotten verleend, alle welke geen ander effect sorteren dan partijgenoten tevreden te stellen.

In aanmerking nemende dat de meeste en duurste verzorgingsgebieden, als Onderwijs, Volksgezondheid e.d. aan de eilandgebieden zijn overgedragen zijn de eindcijfers van de staatsuitgaven schrikbarend hoog en worden met de dag onrustbarend hoger. Aldus de heer Abbad.

Als men nagaat dat de Regering vanaf 1957 niet minder dan ƒ 15,— millioen meer ontvangt dan gedurende de drie daaraan voorafgaande jaren, dan kan men zich voorstellen wat voor een vlucht de staatsuitgaven onder het bewind van deze Regering hebben genomen.

Als dit nou de bevolking ten goede kwam, als dit vooruitgang van ons land betekende, dan zou niemand zich erover verwonderen.

Helaas, staan wij heden voor een ernstige economische achteruitgang, gepaard met toenemende werkeloosheid.

Mijnheer de Voorzitter, zo gaat de heer Abbad voort. Bij Nota van wijzigingen brengt de Regering een post van ƒ 6.286.500,—. blijkens de toelichting, verband houdende met de door het Land krachtens de Landsverordening van de 19e oktober 1957, opgenomen in P.B. 1957, no. 132, ten behoeve van het eilandgebied Aruba aangegane lening, ad. $3,3 millioen. Verder wordt er een post opgebracht luidende: Rente op de $3.300.000,— lening van de Nationale Handelsbank N.V. tot een bedrag van ƒ 377.190.—.

Ook aan de ontvangst-zijde worden tegenposten opgebracht voor respectievelijk de door Nederlandse Antillen gesloten lening bij de Nationale Handels Bank en de door het eilandgebied Aruba te vergoeden rente op deze lening.

De landsverordening, krachtens welke deze lening is aangegaan, verleend aan de Regering machtiging tot het aangaan van een $ 10,— millioen lening, onderscheidelijk ten behoeve van het eilandgebied Curaçao $6,— millioen en ten behoeve van het eilandgebied Aruba $4,— millioen. Zoals bekend heeft het eilandgebied Curaçao besloten van dit aanbod geen gebruik te maken en voorlopig voor zijn leningen plaatsing te zoeken op de locale markt.

Omtrent de vorm van deze gehele leningskwestie zouden wij. op enige punten van belang voor onze Curaçaose belastingbetalers willen wijzen. Vervolgt de heer Abbad. Naar de vorm wordt de lening gesloten door het Land, d.i. de Nederlandse Antillen.

De Nederlandse Antillen hebben tot borg: N e d e r l a n d.

Het eilandgebied Aruba, leent van de Nederlandse Antillen en het eilandgebied Aruba heeft dus tot borg de overige eilanden van de Nederlandse Antillen, te weten: Curaçao, Bonaire en de Bovenwindse eilanden. Indien het verkeerd gaat met Aruba, — God beware het ter wille van de goede bevolking van Aruba — dan betekent dit, dat het eilandgebied Curaçao zal moeten opdokken.

Immers Aruba is dan ook niet in staat bijdrage te leveren ten behoeve van de eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse eilanden, die steun van de Nederlandse Antillen ontvangen, zodat de gehele last van de door de Regering geprojecteerde lening op de schouders van de belastingbetalers van het eilandgebied Curaçao komt te rusten.

Mijnheer de Voorzitter, het is niet de bedoeling om iemand hier te krenken doch nu deze zaak nog niet helemaal helder is voorgesteld aan de Curaçaose Gemeenschap, wilden wij dit heden duidelijk stellen, opdat de belastingbetalers van het eilandgebied Curaçao een duidelijk beeld kunnen krijgen van de last die de Regering en de Regeringspartijen op de schouders van de Curaçaose belastingbetalers heeft gelegd.

Wij verstaan ook dat Aruba deze lening t.z.t. terug zal betalen uit eigen deviezen. Kan de Regering dit bevestigen?.

De heer Abbad vraagt verder verdedigingsmiddelen voor douaneambtenaren en vroeg of de Regering kan mededelen wat de kosten zijn die er mee gemoeid zijn, met het drukken en leveren van het blad van de Regeringsvoorlichtingsdienst?

Voorts of dit blad kosteloos wordt verstrekt en aan wie?

Het antwoord van de Regering ten aanzien van de uitvoering van de Ziekte regeling noemde spr. zeer onbevredigend.

Ten aanzien van de Ziekteregeling merkte spr. op, dat de Regering in plaats van het deficit geleverd door deze regeling op te heffen, jaar op jaar de nadelige saldi ten laste van de begroting heeft gelaten.

Hierdoor is gedurende de jaren 1955 tot en met 1958 voor ongeveer ƒ 2,9 millioen van de belastingpenningen hieraan opgeofferd, zonder dat het nodig was geweest indien de Regering tijdig maatregelen had getroffen, gelijk de Volksvertegenwoordiging verzocht had.

De Regering is ten opzichte hiervan niet vrij te pleiten van wanbeleid.

Hezelfde, aldus spr. moet opgemerkt worden ten aanzien van de kosten van de uitvoering van de Noodouderdomsvoorziening. Sedert 1955 heeft de Regering jaar op jaar beloofd de ouderdomspensioen-verzekering in te stellen.

De heer Abbad zei verder niet te kunnen laten op te merken dat het zeer teleurstellend is dat de Regering niet in staat is de bepalingen van de Comptabiliteitslandsverordening met betrekking tot Titel C e.a. uit te voeren, zoals de Wetgever dat bedoel heeft.

Met betrekking tot de opmerkingen omtrent de onregelmatige indiening van de verslagen van de Algemene Rekenkamer en de eindrekeningen, wilde spr. naar voren brengen dat zijn fractie zeer veel prijs stelt op een tijdige kennisneming van de Verslagen van de Rekenkamer. Hij betreurde het dat de verslagen van 1955 en 1956 nog niet zijn overgelegd voorzien van toelichtingen door de Regering.

De rekening en verantwoording over 1955 welke nog niet is ingediend betreft het eerste beheersjaar van de huidige Regering

Wenselijk is het dat tenminste deze rekening aan de Staten wordt overgelegd, alvorens deze Regeringsperiode om is. Aldus de heer Abbad.

Mijnheer de Voorzitter

Naar aanleiding van een door de fractie van de Nationale Volkspartij in de Eilandsraad ingediende motie strekkende tot toekenning van de status van ambtenaar aan de in overheidsdiensten zijnde arbeiders en werklieden, heeft het Bestuurscollege van het eilandgebied Curaçao zich schriftelijk gericht tot de Regering met het verzoek de nodige wijzigingen aan te brengen in de Eilandenregeling Nederlandse Antillen en de gouvernements werkliedenverordening 1944.

Naar wij vernomen hebben heeft de Regering dit verzoek niet ingewilligd en heeft het Bestuurscollege bericht gezonden dat zij zich niet

(Vervolg naar pag. 6)

Verpletterende 6 — 0 zege van CENTRO DOMINGUITO op SUBT

Willemstad. — Verleden week woensdag speelden de voetbalteams van Centro Dominguito en S.U.B.T. met 1—1 gelijk in de finale om de Curaçao wisseltrofee. Gisteravond werd deze wedstrijd in het stadion overgespeeld. Centro Dominguito verraste eenieder door met niet minder dan 6—0 een verdiende en overtuigende overwinning te behalen. Voor deze wedstrijd bestond zeer grote publieke belangstelling.

Na ongeveer een kwartier in de eerste helft scoorde Valerian op een pass van links het eerste doelpunt. Door dit sukses aangemoedigd, vielen de Centro-jongens verwoed aan. Bij de volgende aanval werd het tweede doelpunt geboren. Na deze goal werd Daal (SUBT) door scheidsrechter Bakker, die een goede wedstrijd leidde, het veld uitgestuurd. Na de rust werd de stand 3—0. Toen het vierde Centro-doelpunt was gescoord, werd ook Canword door de referee het veld uitgewezen. Hierna voerde Centro de stand op tot 6—0. Zeven minuten voor het einde moest Vlinder wegens een blessure de strijd staken. De wedstrijd werd toen door scheidsrechter Bakker afgefloten, daar SUBT niet verder wilde spelen met acht man.

Waarom de op het reserve-bankje aanwezige invallers van SUBT niet het veld werden ingestuurd, bleef voor iedereen een raadsel.

Voor de Dominguito-ploeg scoorden Valerian en Elisabeth ieder driemaal. Vooral het vierde doelpunt, gescoord door Valerian uit een goede voorzet van rechts, was een juweeltje. Jossy Marten, aanvoerder en tevens oudste speler van Centro (31 jaar), had een groot aandeel in de overwinning. Een pracht resultaat van Centro, dat door de wijze, waarop de overwinning werd verkregen, er geen twijfel an liet bestaan wie gisteravond de sterkste was.

Beslissingswedstrijd tafeltennis tussen E.N.J. 2 en M.S.V. 1

Willemstad. — Vanavond 17 april zal in het gymnastieklokaal van de H.J.A. Schroederschool een belangrijke tafeltenniswedstrijd worden verspeeld. De teams E.N.J. 2 en M.S.V. 1 welke gedurende de afgelopen competitie in een langdurige nek-aan-nek-race tenslotte gelijk de eindstreep bereikten, zullen in een beslissingswedstrijd gaan uitmaken, wie de sterkste is.

Het zal zeer zeker een op hoog peil staande wedstrijd worden, waardoor een gang naar d-ze kamp alleszins de moeite waard zal zijn.

Hoewel de beide M.S.V. cracks van der Meer en de Wolf inmiddels weer naar Nederland zijn vertrokken heeft E.N.J. 2 toch niet bij voorbaat gewonnen, daar de marinicrs onlangs verse aanvoer hebben gekregen en er ons heel weinig te voorspellen valt van de einduitslag.

Al wie zich voor tafeltennis interesseerd misse deze wedstrijd niet!

Vertoning Surinaamse slides in club J.P.F.

Willemstad. — Op Curaçao vertoeft momenteel de heer C. Dubelaar, leraar aan de Algemene Middelbare School in Suriname. De heer Dubelaar, die jaarlijks twee- tot driemaal het Surinaamse binnenland intrekt, heeft tijdens deze reizen verschillende slides gemaakt, waarvan hij thans een uitgebreide en prachtige collectie bezit. Deze slides zal de heer Dubelaar morgenavond om half negen in club JPF vertonen. De mooiste slides, die leraar Dubelaar in zijn bezit heeft, zijn — naar wij vernamen — die van de Tapanahony en Wonotobo-vallen.

Alle belangstellenden zijn morgenavond in JPF van harte welkom.

SCHOOLWEDSTRIJDEN VOLLEYBALL

Willemstad. — Na de eerste dag van het schoolvolleyball-toernooi is de stand als volgt:

Poule A: Jongens

1. Radulphuscoll. 1	....	6 pt	60—32
2. St Thomascoll. 1	....	6 pt	60—36
3. Mgr Zwijsencoll. 1		2 pt	47—47
4. Bedrijfssch. 1	......	2 pt	39—45
5. Stuyvesantcoll. 1	.....	2 pt	45—56
6. Schroedersch. 1	......	0 pt	25—60

Poule B: Jongens

1. Stuyvesantcoll. 2	....	6 pt	60—31
2. Radulphuscoll. 2	....	4 pt	52—41
3. St Thomascoll. 2	....	4 pt	59—50
4. Hendriksch. 1	......	2 pt	52—53
5. Bedrijfssch. 2	......	2 pt	45—58
6. Mgr Zwijsencoll. 2	..	0 pt	25—60

Poule C: Meisjes

1. M.M.S. 1	....	6 pt	60—13
2. Stuyvesantcoll. 1	.....	4 pt	42—38
3. Mariacoll. 1	....	4 pt	45—43
4. Schroedersch. 1	.....	2 pt	48—55
5. Wilhelminasch. 1	..	2 pt	32—51
6. St. Jozefsch. 1 (Mulo)		0 pt	33—60

Alle ploegen hebben drie wedstrijden gespeeld.

Vrijdag heeft de voortzetting plaats van dit monstertoernooi. Aanvang **16.00 uur** precies. De belangstelling op de eerste dag van het toernooi was enorm.

Vergadering NABLO op 25 april

Willemstad. — De verdaagde buitengewone ledenvergadering van de NABLO vindt plaats op vrijdag 25 april 1958 om 20.15 uur in het vergaderlokaal van de NABLO op Mundo Nobo. De agenda luidt:

1) Opening; 2) statutenwijziging; 3) sluiting.

Op deze vergadering is van toepassing het bepaalde in de bestaande statuten: art. 16. 2.:

„Indien het vereiste aantal leden niet tegenwoordig is, zal binnen een maand een tweede vergadering worden samengeroepen, waarin tot het beoogde doel met een meerderheid van twee-derde der geldig uitgebrachte stemmen besloten zal worden, ongeacht het aantal der aanwezige leden."

Op de speciaal bijeengeroepen vergadering tot statutenwijziging van 14 april 1958 waren slechts 11 van de 23 leden aanwezig. De convocaties voor deze vergaderingen gingen uit op 12 maart 1958.

Kwestie baseball-umpires opgelost

Willemstad. — Zoals bekend lieten de baseball-umpires tijdens de laatste twee wedstrijden verstek gaan. Naar men vertelde, waren er moeilijkheden gerezen met de heren scheidsrechters. Het bestuur van de Curaçaose Baseball Bond vergaderde gisteravond met de umpires om deze kwestie te bespreken. Van moeilijkheden met umpires bleek helemaal geen sprake. Er kwam echter bij de bespreking wel aan het licht, dat de scheidsrechters voor de laatste twee wedstrijden niet op tijd werden gewaarschuwd. De kwestie is dus thans geheel opgelost. Ook gaf men ons de verzekering, dat er voortaan aan het aanzeggen van de umpires grote zorg zal worden besteed.

De competitie in de AA-klasse wordt dus hedenavond om half acht normaal voortgezet met de wedstrijd tussen Santa Rosa Indians en Chicago.

Zondag as. vindt de uitgestelde semi-finale van het Juliana-toernooi plaats tussen Three Horses en Pampero.

Nieuw Surinaams hotel zal „TORARICA" heten

Paramaribo. — De door de Hotelmaatschappij I.O. in Suriname uitgeschreven prijsvraag voor de naam van het op het Rietbergplein te bouwen hotel heeft als resultaat opgeleverd de keuze van Torarica, ingezonden door mevr. H. van Petten—van Veen.

Torarica is de waarschijnlijk aan het Arowaks ontleende naam van de eerste hoofdstad van Suriname. Omstreeks 1651 ten tijde van Willoughby voor volksplanting gesticht, telde het stadje in zijn bloeitijd een honderdtal woningen, een gouvernementsgebouw, Parhamhouse genoemd, een kapel en vermoedelijk eveneens een synagoge. De eerst, naar wordt aangenomen, uit Nederland en Italië afkomstige Joodse kolonisten vestigden er zich.

Torarica was als hoofdplaats slechts een kortstondig bestaan beschoren. Bij het begin der achttiende eeuw waren er nog slechts overblijfselen van een synagoge en een begraafplaats te vinden.

In tegenstelling tot hetgeen de encyclopaedie van Nederlands West-Indië vermeldt, was Torarica niet aan de linkeroever der Suriname gelegen op de plaats van waterland, doch in de bocht boven deze plantage, waar de zandbanken en eilanden beginnen ter hoogte der plantage overbrug.

De bocht van de rivier vormde een natuurlijke haven, die door George Warren, die ten tijde van Byam een bezoek bracht aan Suriname, wordt beschreven als „een heel fraye baye" oftewel „haven groot en wijt genoeg voor hondert scheepen".

De heer W. H. A. Klein, directeur van Waterland, die verschillende der vermelde gegevens verstrekte, houdt zich reeds geruime tijd bezig met het navorsen van de geschiedenis van Torarica.

Surinaamse journalist F. de Rooy tot f 5000.— schadeloosstelling veroordeeld

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De journalist F. de Rooy is veroordeeld tot betaling van een schadeloosstelling groot ƒ 5000,— aan de koopman H. Cabell. De Rooy was in 1952 onder de voorwaarden van een commanditaire vennootschap overeengekomen in geen 5 jaren een ander krantenbedrijf te zullen exploiteren, nadat hij het door hem gestichte blad „Reveille" aan Cabell had overgedaan. Kort daarop trad hij echter in dienst van derden als journalist. Cabell diende in 1957 een vordering van ƒ 5000,— wegens niet nakoming van bovengenoemde clausule in. De Rooy beriep zich erop, dat de commanditaire vennootschap Reveille reeds enkele jaren was ontbonden, en de kantonrechter verklaarde op grond van deze omstandigheid Cabell niet ontvankelijk.

In hoger beroep heeft het Hof van Justitie evenwel deze uitspraak vernietigd, overwegend dat een vennootschap ook na ontbinding subjectief blijft van rechten en verplichtingen, welke nog niet zijn afgehandeld.

Kard. Camara waarschuwt tegen communistisch gevaar in BRAZILIE

Rio de Janeiro. — De aartsbisschop van Rio de Janeiro, Mgr Jaime kardinaal Camara, en de hogere geestelijkheid van de staat Rio hebben een dokument gepubliceerd, waarin zij de regering van Brazilië manen op haar hoede te zijn voor het communistisch gevaar.

De Braziliaanse prelaten „verwonderen zich" in het bijzonder over de publiciteit, die door een groot deel van de pers, de radio en de televisie gegeven is aan de terugkeer in het openbare leven van de communistische leider Luiz Carlos Prestes, en drukken het vertrouwen uit, dat aan het congres „rechtvaardige en geëigende" wetten zullen worden gevraagd om het huidige Braziliaanse bewind te handhaven. Te dien einde stellen zij voor, dat maatregelen worden genomen op economisch terrein en dat de sociale wetgeving op doelmatige wijze wordt toegepast.

Expeditie naar Surinaamse oerwoud

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Vijf gure dagen in mist en regenstormen hebben enkele leden van een wetenschappelijke expeditie doorgebracht op de Tafelberg, die ligt in een nog zeer weinig bezocht gebied van Suriname's oerwoud. Dr Geyskes, de leider van de groep onderzoekers, ontsnapte bij de bestijging ternauwernood aan een afstortend rotsblok.

De expeditie had ten doel geologische gegevens te verzamelen en de fauna te onderzoeken. Een neven-doel was om op de savanna aan de voet van deze steenmassa met een platte top (vandaar de naam Tafelberg) een airstrip aan te leggen. Dit was de taak van de SLM-piloot Rudi Kappel, die zijn jeugd op de Antillen heeft doorgebracht. De savanna leende er zich uitstekend toe, en een één-motorige Cessna van de Sur. Luchtvaart Mij. landde er twee keer.

Hun weg kiezend door een steile kreekbedding slaagden 6 man van de in totaal 31 personen tellende expeditie, erin aan de oostzijde de ruim 1000 m. hoge top te bereiken. Drie man bleven 5 dagen op de top om de situatie op te nemen. De eerste nacht werd in regen en mist in de open lucht doorgebracht. Vanwege de moeilijke klim was het mogelijk tenten of hangmatten mede te nemen. De volgende dag werden van ter plaatse groeiende palmen kleine hutjes in elkaar gezet als beschutting tegen de regen. De resultaten van het onderzoek worden bevredigend genoemd.

Uitbreiding K.N.S.M.-steiger te Paramaribo

Paramaribo. — De uitbreiding van de steiger van de KNSM te Paramaribo is gegund aan het Bouwbedrijf Vyent. De kosten verbonden aan deze uitbreiding bedragen 112.500 gulden (Sur. Crt.). Het werk zal beginnen op 28 april as. en 25 arbeidsweken vorderen. De steigerruimte wordt vergroot met zevenhonderd vierkante meter.

—:—

Wenen. — Van de 180.000 Hongaarse vluchtelingen die in de herfst van 1956 over de Oostenrijkse grens gekomen zijn, vertoeven er thans nog ongeveer 18.000 in Oostenrijk. Men houdt er rekening mee dat ongeveer tienduizend Hongaren voorgoed in het land zullen blijven. Een twintigduizend zijn naar Hongarije teruggekeerd.

Van de groene tennistafel

MADURO — LIEDER versloegen KORFF DE GIDTS — ZWIER in dubbelspel

Willemstad. — De laatste 14 dagen kwamen de uitslagen van de uitgestelde wedstrijden één voor één binnendruppelen. Wij hebben gemeend te moeten wachten tot er een hele plas was alvorens tot publikatie te moeten overgaan. Van de gewone competitie zijn nu alle uitslagen bekend op de wedstrijd Sithoe 1 — Barge's Bad 1 na, terwijl de competitie in klasse 2A een verlengstukje krijgt, omdat E.N.J. 2 en M.S.V. 1 beide gelijk geëindigd zijn en in een beslissingswedstrijd zullen gaan uitmaken wie zich kampioen mag noemen.

In de tweede klasse Dames liet Asiento B geen twijfel aan de juistheid van haar kampioenschap bestaan. Volgens een geheel nieuw procédé werden de Pletterij-afgevaardigden door mevr. Hendriks, mevr. Huyskes en mevr. Herwig eerst „geplet" en toen „gekraakt". Patent op deze vinding is inmiddels aangevraagd. De totaal score werd 9—1.

Dat tafeltennis, hoewel gespeeld in teamverband, eigenlijk een individuele sport is, ondervond Asiento 1 aan den lijve in de wedstrijd tegen C.S.C. 1. Het niet meespelen van Mittertreiner bleek zo'n geduchte verzwakking dat zelfs H. Korff de Gidts, door de vereniging van sportjournalisten tot beste tafeltennisser van het jaar uitgeroepen, zijn team niet verder dan een gelijk spel kon brengen.

Dat Yankee Maduro en Ronny Lieder in staat bleken het gerenommeerde duo Korff de Gidts — Zwier een 19—21, 21—19 en 21—15 nederlaag in het dubbelspel toe te brengen, verdient wel even aparte vermelding.

In klasse 2A bleek, dat van uitstel meestal afstel komt. De West 1 wist de weg naar Scharloo niet meer en zodoende kon de Sportclub een 10——0 overwinning claimen, terwijl C.H.C. 1 het Casa Syndical niet kon vinden en aldus H.F.S. 3 aan 2 punten en zichzelf aan een boete hielp.

Ook in afdeling 3A gingen drie van de vier wedstrijden niet door wegens niet opkomen. Het enige team, dat zo beleefd was om haar tegenstanders niet vergeefs te laten wachten, bleek P.O.C. 4 te zijn, dat weliswaar maar met 2 man kwam, doch in ieder geval toonde zich naar de fatsoensnormen te kunnen richten. Ook C.P.N. 3 kon maar 2 spelers achter de tafel brengen en in een wedstrijd, die in één uur tijd beslist was, bleken zij met 5—4 de sterkste te zijn.

De enig overgebleven wedstrijd in klasse 3B ging tussen C.P.N. 2 en P.O.C. 3, welke resulteerde in een gemakkelijke 7—3 zege voor de scheepsjongens van Nederhorst.

Dames

2e klasse: Asiento B — C.P.N. B 9—1; C.P.N. B — De West A 10—0.

Heren

1e klasse: Asiento 1 — C.S.C. 1 5—5.

2e klasse A: H.F.S. 3 — C.H.C. 1 10—0; C.S.C. 3 — M.S.V. 1 0—10; C.S.C. 3 — De West 1 10—0; H.F.S. 3 — Sithoe 2 0—10.

3e klasse A: C.P.N. 3 — P.O.C. 4 5—4; H.F.S. 4 — P.O.C. 4 0—10; C.P.N. 3 — L.R.D. 3 10—0; C.P.N. 3 — H.F.S. 4 10—0; H.F.S. 4 — L.R.D. 3 0—10.

3e klasse B: C.P.N. 2 — P.O.C. 3 7—3; M.S.V. 3 — Asiento 3 0—10.

Jaarverslag Surinaamse Volkscredietbank

Paramaribo. — Het jaarverslag 1956 der Volkskredietbank vermeldt voor het verslagjaar 8241 behandelde kredietaanvragen ten bedrage van Sƒ 6.786.435, waarvan toegestaan werden 4955 aanvragen bedragende Sƒ 3.321.534 (in 1955 waren er 8905 aanvragen voor Sƒ 7.589.941,—).

Onder de aanvragers nemen de Creolen met 54.9 procent de grootste plaats in, gevolgd door de Hindoestanen met 31.3 procent.

Het grootste deel van het uitgeleende bedrag namelijk 42.3 procent, was bestemd voor bouw, herstel of aankoop van woningen. Daarna volgden het bedrijfskrediet met achttien procent en consumptief krediet met 17.7 procent.

Per eind verslag jaar bedroeg het zuiver vermogen Sƒ 2.530.000,— de reserve Sƒ 678.000,—. Aan deposito's was er Sƒ 4 miljoen. De Volkskredietbank beschikte in totaal over Sƒ 9.186.000,—.

Het Pandhuisbedrijf vertoonde een kleine teruggang. Per eind verslagjaar stond aan beleningen uit Sƒ 85.091,—.

Surinaamse produktie is stijgende

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De Surinaamse produktie is de laatste jaren steeds stijgende geweest, volgens cijfers van het Algemeen Bureau voor de Statistiek. Enkele zeer opvallende uitzonderingen daargelaten.

Een scherpe teruggang werd geleden in de schoenenindustrie. Bij een produktie van 19.400 paren in 1954 trad een voortdurende teruggang in tot in 1957 nog slechts 9700 paren uit de twee fabrieken kwamen. Het importprodukt, dat veel goedkoper (en van mindere kwaliteit) was, drukte de inlandse schoenen van de markt. De import deed ook de sigaren en shagtabak produktie aanzienlijk teruglopen.

Dauxiet, de kurk, waarop Suriname volgens een onfraaie beeldspraak drijft, bleef de laatste vier jaren constant in de orde van 3 mln ton. Triplex, een belangrijk uitvoerprodukt, bleef een opwaartse curve vertonen, van 10.600 m3 in 1954 tot 15.100 m3 in 1957.

De produktie van elektriciteit vertoonde een flinke toename, van 15.4 mln kwh in 1954 tot 23.9 mln in 1957.

De Russische gewichthefkampioenschappen

Moskou. — Tijdens de Russische kampioenschappen gewichtheffen, die te Stalino worden gehouden is dinsdagavond tweemaal het wereldrecord twee handig trekken in de lichtzwaargewichtklasse verbeterd. Eerst bereikte de Rus Vitali Dvigoun 145.5 kg., hetgeen een halve kilo meer is dan het wereldrekord van zijn landgenoot Duganov, die 145 kg. haalde. Even later slaagde Fedor Osypa (Rusland) erin nog een halve kilo meer te trekken. Hij kwam op 146 kg., waarmede hij een nieuw wereldrekord vestigde.

Troepen van centrale regering landen op Westkust van Sumatra

Djakarta. — Er zijn heden mariniers en valschermtroepen van de centrale regering op de Sumatraanse westkust bij de haven van Padang geland. Een woordvoerder van de Indonesische marine heeft medegedeeld, dat de landingen volgens plan zijn verlopen.

Radio-Djakarta meldde nog, dat woensdag een vloot van ca 30 oorlogs- en vrachtschepen ter hoogte van Padang was aangekomen. De oorlogsschepen beschoten de kustbatterijen der opstandelingen in een langdurig artillerieduel.

De woordvoerder der marine deelde mede dat oorlogsschepen hadden geholpen bij het uitvoeren der landingen.

Volgens onbevestigde berichten stormden de marinetroepen dicht bij Padang in landingsvaartuigen aan land.

De opstandelingen zijn omringd door troepen van legere marine en luchtmacht en moeten de strijd voortzetten op een smalle kuststrook of terugtrekken naar een 3000 meter hoge bergketen.

Naar werd vernomen, zouden thans pantsercolonnes vanuit het oosten naar het bergebied oprukken.

Rede ABBAD

(Vervolg van pag. 5)

kan verenigen met het door de Eilandsraad voorgestelde.

Gaarne zouden wij omtrent deze aangelegenheid nader worden ingelicht.

Ten aanzien van vele arbeiders die in aanmerking wensen te komen voor benoeming in vaste dienst doch wegens het overschrijden van de 40-jarige leeftijd niet meer in aanmerking kunnen worden gebracht, zei de heer Abbad o.m.. Gaarne zagen wij dat de Regering de indertijd gegolden hebbende overgangsbepalingen in de Werkliedenverordening 1944 wederom voor korte periode in werking stelt teneinde de mogelijkheid van in vaste dienstreding voor hierboven bedoelde arbeiders weder om open te stellen.

De heer Abbad vroeg om verhoging van het percentage voor de berekening van het pensioen van de werkman. Het komt spr. billijk voor dat dit percentage gelijk wordt gesteld aan dat geldende voor de ambtenaar zijnde 2½%.

Spr. wijdde veel aandacht aan het pensioenfonds en zei dat men uit de mededeling omtrent deze zaak in de Memorie van Antwoord zou kunnen lezen:

—dat de overheid te eniger tijd in de toekomst gaat werken alleen met niet-pensioengerechtigden;

—dat geen pensioenen veilig gesteld hoeven te worden;

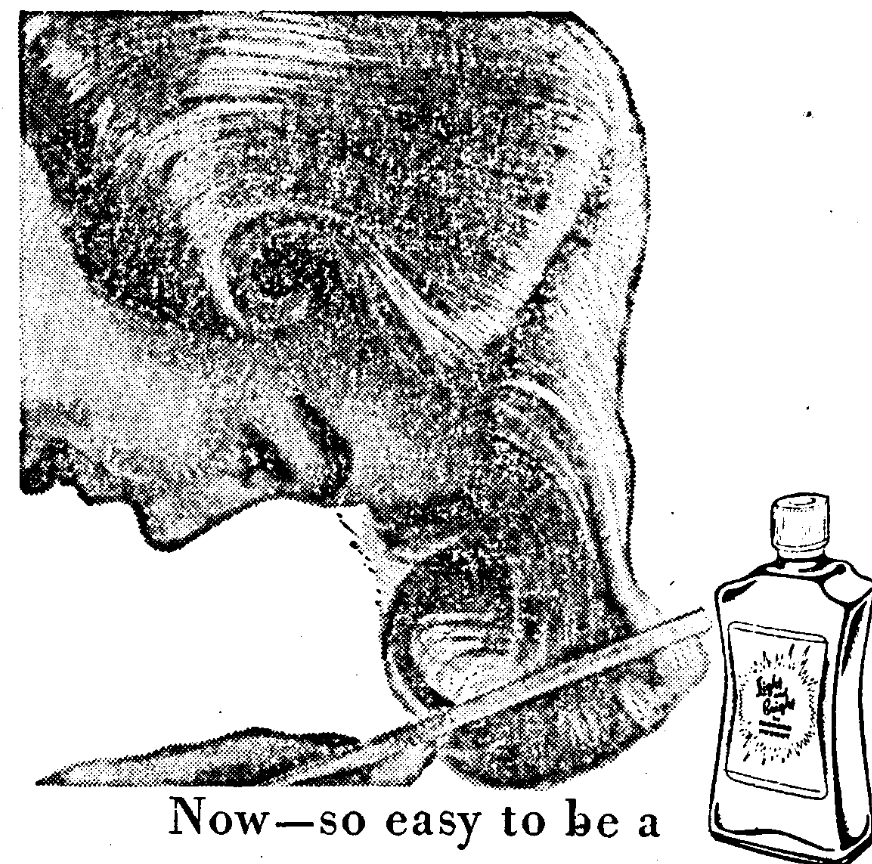
—dat het fonds geliquideerd kan worden; ware het niet, dat zulks strijdig is met de Staatsregeling, de Eilandenregeling, de rechtspositieregeling van de ambtenaren.

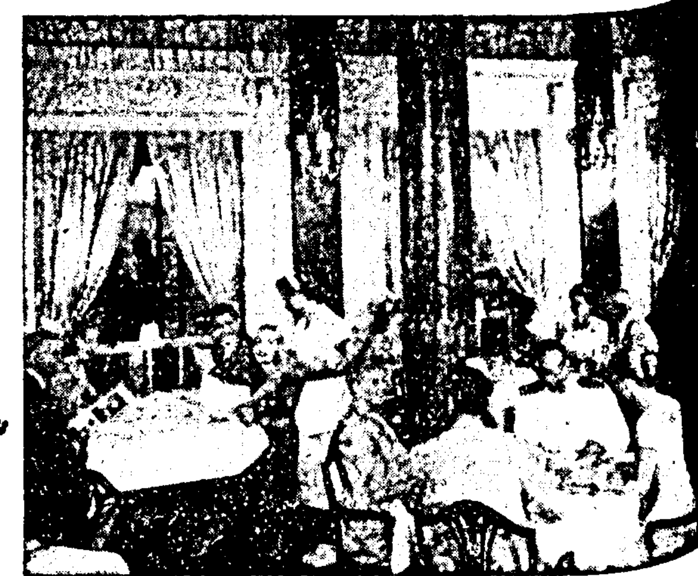
De Regering kan niet bepalen, dat de overheid geen pensioengerechtigden in haar dienst zal benemen.

De gewaarborgde rechten van de ambtenaren kunnen niet worden aangetast. De bepalingen, waaraan de Regering niet kan tornen, kennen slechts vaste dienst en in bepaalde aangewezen gevallen tijdelijke dienst. Elke poging daartoe is uit den boze.

Het weigeren van medezeggenschap in de beleggingen van de deelgenoten in het fonds, georganiseerd in het Algemeen Nederlands Antillaans Ambtenarenbond, lijkt ons ook bijzonder vreemd.. Aldus spr.

Tenslotte vroeg de heer Abbad of de Regering bereid is de benoeming van een door de ANAAB voor te dragen lid alsnog te overwegen.

Nederlandse goodwill-missie zal bezoek brengen aan MEXICO

Den Haag. — Op uitnodiging van de minister van economische zaken van Mexico zal op 25 april een gemengde Nederlandse goodwill-missie, bestaande uit vertegenwoordigers van het particuliere bedrijfsleven en van de overheid, naar Mexico vertrekken. Doel van deze missie is het versterken van de Mexikaans-Nederlandse handelsbetrekkingen.

Op het programma staan onder meer besprekingen met de ministers van buitenlandse zaken, van financiën en economische zaken, alsmede bezoeken aan diverse fabrieken.

Als leider van de missie zal optreden prof. dr ir H. J. C. H. Gelissen, directeur-generaal van de Provinciale Limburgse Elektriciteitsmaatschappij, oud-minister van economische zaken. Voorts zal het gezelschap bestaan uit de volgende personen: C. André de la Porte, plaatsvervangend directeur van de Amsterdamsche Bank; dr J. P. Bannier, directeur van het Bureau voor Internationale Technische Hulp van het ministerie van buitenlandse zaken; ir W. van Beelen, van J. K. Smits Scheepswerven (optredend namens I H. C Holland); mr J. G. A. ten Bokkel, hoofd van de Export-afdeling Zuid-Amerika van de V. M. F. Werkspoor/Stork; mr B. J. Geveke, directeur van de Economische Voorlichtingsdienst; prof. J. J. Hanrath, Nedeco; P. van Loon, hoofd van de afdeling aanbestedingen en grote werken van het ministerie van economische zaken; A. Luytjes, directeur van de afdeling Tropische Produkten van het Koninklijk Instituut voor de Tropen; ir A. H. P. van der Meer, commissaris van het Landbouwwerktuigen en Machinefabriek H. Visser N.V.; mr R. Nije, Philips Gloeilampenfabrieken; H. Ragetli, onder-directeur van de Nederlandsche Handelsmaatschappij; dr M. Weisglas, algemeen vertegenwoordiger van de Nederlandse Industrie, (stichting vertegenwoordiger van de Nederlandse industrie voor internationale belangen); J. A. J. van der Wijk, plaatsvervangend directeur van de Twentsche Bank.

Na aankomst van de missie in Mexico zal de heer Tj. A. Meurs, eerste handelssecretaris bij de Nederlandse ambassade te Mexico, zich bij het gezelschap aan sluiten. Het vertrek uit Mexico is bepaald op 7 mei.

Verbeteringen programma Lions districts-conventie

Willemstad. — Naar aanleiding van het programma, dat wij gisteren publiceerden in verband met de komende district-conventie van de Lions, werden ons de volgende verbeteringen doorgezonden:

Het aanvankelijk plan om een parade te houden op zaterdag 19 april, is niet doorgegaan. Dit is afgelast in verband met het feit dat die dag de doden van de tweede wereldoorlog worden herdacht.

Het galabal zaterdag avond is niet in Hotel El Curaçao Intercontinental doch in de club Curaçao aan het Julianaplein.

—:—

Moskou. — Maarschalk Klementi Worosjilof, de president van de Sowjet-Unie, zal in de tweede helft van deze maand een bezoek aan Polen brengen, zo heeft het Poolse persbureau PAP bekendgemaakt.

—:—

Moskou. — De Sowjet-Unie heeft voor een half miljoen gulden de vertoningsrechten van de film „Oorlog en Vrede" naar het boek van Tolstoi gekocht.